

ДИРЕКТИВА 2013/55/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 20 ноември 2013 година****за изменение на Директива 2005/36/ЕО относно признаването на професионалните квалификации и на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар („Регламент за ИСВП“)****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 46, член 53, параграф 1 и член 62 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации ⁽³⁾ консолидира системата за взаимно признаване, която първоначално се основаваше на 15 директиви. Тя предвижда автоматично признаване за ограничен брой професии въз основа на хармонизирани минимални квалификационни изисквания (секторни професии), обща система за признаване на удостоверенията за обучение и автоматично признаване на професионалния стаж. Директива 2005/36/ЕО също така създаде нова система за свободно предоставяне на услуги. Следва да се припомни, че членовете на семейства на граждани на Съюза, които са от трети държави, се ползват от еднакво третиране в съответствие с Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки ⁽⁴⁾. Гражданите на трети държави могат също така да се ползват от еднакво третиране по отношение на признаването на дипломи, удостоверения и други професионални квалификации в съответствие с приложимите национални процедури, съгласно конкретните правни актове на Съюза, като например актове относно дългосрочното пребиваване, бежанците, „притежателите на синя карта“ и учените-изследователи.

(2) В своето съобщение от 27 октомври 2010 г., озаглавено „Акт за единния пазар. Дванадесет лоста за насърчаване на растежа и укрепване на доверието — заедно за нов тип икономически растеж“, Комисията посочи необходимостта от модернизиране на правото на Съюза в тази област. На 23 октомври 2011 г. Европейският съвет в своите заключения подкрепи модернизацията и прикани Европейския парламент и Съвета да постигнат политическо споразумение относно преразглеждането на Директива 2005/36/ЕО до края на 2012 г. В своята резолюция от 15 ноември 2011 г. относно прилагането на Директива 2005/36/ЕО относно признаването на професионалните квалификации ⁽⁵⁾ Европейският парламент също прикани Комисията да излезе с предложение. В доклада за гражданството на ЕС за 2010 г. от 27 октомври 2010 г., озаглавен „Премахване на пречките за упражняване на правата на гражданите на ЕС“ се подчертава необходимостта от облекчаване на административната тежест във връзка с признаването на професионалните квалификации.

(3) Нотариусите, които са назначени с официален правителствен акт, следва да бъдат изключени от приложното поле на Директива 2005/36/ЕО предвид специалните и различаващи се режими, приложими към тях в отделните държави-членки, за достъп до професията и нейното упражняване.

(4) За целите на укрепването на вътрешния пазар и насърчаването на свободното движение на специалисти, като се гарантира по-ефикасно и прозрачно признаване на професионалните квалификации, Европейска професионална карта би имала добавена стойност. По-специално картата би била полезна при улесняване на временната мобилност и признаването в рамките на системата за автоматично признаване, както и при насърчаване процеса на опростено признаване по общата система. Целта на Европейската професионална карта е опростяване на процеса на признаване и въвеждане на разходна и оперативна ефикасност, която ще бъде от полза за специалистите и компетентните органи. При въвеждането на Европейска професионална карта следва да бъдат взети предвид становищата на представителните на съответната професия и то следва да бъде предшествано от оценка на нейната уместност за съответната професия и нейното въздействие върху държавите-членки. Оценката следва да бъде извършена съвместно с държавите-членки, когато е необходимо. Европейската професионална карта следва да се издава по молба на специалиста и след представяне на необходимите документи и извършване на свързаните с нея процедури за проверка от компетентните органи. Когато Европейската професионална карта се издава за целите на установяването, тя следва да съставлява решение за признаване и да бъде третирана като всяко друго решение за признаване по Директива 2005/36/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 29.6.2012 г., стр. 103.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 9 октомври 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 15 ноември 2013 г.

⁽³⁾ ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22.

⁽⁴⁾ ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77.

⁽⁵⁾ ОВ С 153 Е, 31.5.2013 г., стр. 15.

Тя следва да допълва, а не да замества изискванията за регистрация, свързани с достъпа до определена професия. Не е необходимо въвеждане на Европейска професионална карта за правните професии, за които вече са въведени професионални карти в рамките на системата, предвидена в Директива 77/249/ЕИО на Съвета от 22 март 1977 г. относно улесняване на ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги ⁽¹⁾ и Директива 98/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно улесняване на постоянното упражняване на адвокатската професия в държава-членка, различна от държавата, в която е придобита квалификацията ⁽²⁾.

- (5) Оперативно режимът на Европейската професионална карта следва да се обслужва от Информационната система за вътрешния пазар (ИСВП), създадена с Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾. Картата и ИСВП следва да засилят полезното взаимодействие и доверието между компетентните органи, като същевременно премахнат дублирането на административна работа и процедурите за признаване при компетентните органи и внесат повече прозрачност и сигурност за специалистите.
- (6) Процесът на подаване на заявления и издаване на Европейската професионална карта следва да бъде ясно структуриран и да включва гаранции и съответните права за обжалване от страна на заявителя. С актове за изпълнение следва да се конкретизират изискванията за превод и методите на плащане на таксите, които трябва да бъдат осигурени от заявителя, така че работните потоци в ИСВП да не бъдат прекъсвани или нарушавани, а обработката на заявлението да не бъде забавяна. Определянето на равнището на таксите е въпрос от компетентността на държавите-членки. При все това държавите-членки следва да уведомят Комисията за определените нива на таксите. Европейската професионална карта и свързаните с нея процедури в ИСВП следва да гарантират целостта, автентичността и поверителността на съхраняваните данни и да предотвратяват неправомерния и неразрешения достъп до съдържащата се в нея информация.
- (7) Директива 2005/36/ЕО се прилага само към специалисти, които желаят да упражняват същата професия в друга държава-членка. В някои случаи в приемащата държава-членка съответните дейности са част от професия с по-широк обхват на дейността в държавата-членка по произход. Ако различията в областите на дейност са толкова големи, че от специалиста се изисква да покрие пълна програма за образование и обучение, за да преодолее тези разлики, приемащата държава-членка следва при тези особени обстоятелства да предостави частичен достъп, ако специалистът желае това. Въпреки това, при наличие на императивни съображения от общ интерес по смисъла на практиката на Съда на Европейския съюз по отношение на членове 49 и 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), които може да продължат да се развиват,

държавата-членка следва да има право да откаже частичен достъп. Такъв може по-специално да е случаят за професиите в областта на здравеопазването, ако те имат последици за общественото здраве или безопасността на пациентите. Предоставянето на частичен достъп не следва да засяга правото на социалните партньори да се организират.

- (8) В интерес на защитата на местните потребители в приемащата държава-членка, предоставянето на услуги на временен или случаен принцип в държавите-членки следва да се обвърже с предпазни мерки, по-специално с изискване за най-малко едногодишен професионален стаж през последните десет години, предшестващи предоставянето на услугите, в случаите, когато професията не е регламентирана в държавата-членка по произход. При сезонни дейности държавите-членки следва да имат възможността да извършват проверки, за да се уверят във временното и случайно естество на услугите, предоставяни на тяхна територия. За тази цел приемащата държава-членка следва да може да изисква веднъж годишно информация относно услугите, действително предоставяни на нейната територия, когато тази информация вече не е била предоставена на доброволна основа от доставчика на услуги.
- (9) Директива 2005/36/ЕО позволява държавите-членки да проверяват професионалните квалификации на доставчика на услуги преди първото предоставяне на услуги в случаите на регламентираните професии, които имат отношение към общественото здраве или безопасност. Това доведе до правна несигурност, която оставя на компетентния орган правото на преценка при вземането на решение относно необходимостта от такава предварителна проверка. За да се гарантира правна сигурност, специалистите следва да знаят още от самото начало дали е необходима предварителна проверка на професионалните квалификации и кога може да се очаква решение. Във всеки случай условията за такива предварителни проверки на професионалните квалификации в рамките на свободното предоставяне на услуги не следва да бъдат по-строги от условията съгласно разпоредбите за установяване. При регламентираните професии, които имат последици за общественото здраве или безопасност Директива 2005/36/ЕО не следва да засяга възможността държавите-членки да налагат задължение за застрахователно покритие, свързано с професионалните действия в съответствие с правилата, приложими съгласно Директива 2011/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване ⁽⁴⁾ и Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар ⁽⁵⁾.
- (10) Системите за професионално образование и обучение се доказваха като полезен инструмент за гарантиране на младежката заетост и осигуряване на възможност за плавен преход от обучението към професионалния живот. Следователно прегледът на Директива 2005/36/ЕО следва да отчете в пълна степен техните с особености.

⁽¹⁾ ОВ L 78, 26.3.1977 г., стр. 17.

⁽²⁾ ОВ L 77, 14.3.1998 г., стр. 36.

⁽³⁾ ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 88, 4.4.2011 г., стр. 45.

⁽⁵⁾ ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 36.

- (11) За прилагането на механизма на признаване в рамките на общата система е необходимо различните национални програми за образование и обучение да се групират в различни нива. Тези нива, които се установяват единствено за целите на функционирането на общата система, не следва да имат отражение върху националните структури на образование и обучение, нито върху правомощията на държавите-членки в тази област, включително националната политика за прилагане на Европейската квалификационна рамка (ЕКР). ЕКР е инструмент, предназначен да насърчава прозрачността и съпоставимостта на професионалните квалификации, и може да бъде полезен допълнителен източник на информация за компетентните органи, когато проверяват професионалните квалификации, придобити в други държави-членки. Съгласно процеса от Болоня институциите за висше образование адаптираха структурата на своите програми към система за висше образование, състояща се от два цикъла – бакалавърска и магистърска степен. С цел да се гарантира, че петте нива, описани в Директива 2005/36/ЕО, са в съответствие с тази нова структура на степени, бакалавърската степен следва да бъде класифицирана съгласно ниво г), а магистърската степен – съгласно ниво д). Петте нива, установени с оглед на функционирането на общата система, по принцип следва да не се използват повече като критерий за изключване на граждани на Съюза от приложното поле на Директива 2005/36/ЕО, когато това би противоречало на принципа на учене през целия живот.
- (12) Заявленията за признаване от специалисти от нерегламентираща държава-членка, които имат едногодишен професионален стаж, следва да се разглеждат по същия начин, както заявленията от специалисти от регламентираща държава-членка. Техните професионални квалификации следва да се сравняват с професионалните квалификации, изисквани в приемащата държава-членка въз основа на професионалните квалификационни нива, предвидени в Директива 2005/36/ЕО. При съществени различия компетентният орган следва да може да налага компенсационни мерки. Механизмите за оценка на теоретичните знания и практическите умения, които биха могли да се изискват за достъп до професията, като например компенсационните мерки, следва да гарантират и да съответстват на принципите за прозрачност и безпристрастност.
- (13) При отсъствие на хармонизация на минималните условия за обучението за достъп до професията, обхванати от общата система, следва да се запази възможността приемащата държава-членка да наложи компенсационна мярка. Всяка такава мярка следва да бъде пропорционална и по-специално да отчита знанията, уменията и компетентностите, придобити от заявителя по време на професионалния му стаж или чрез учене през целия живот, които са официално валидирани за тази цел от компетентен орган. Решението за налагане на компенсационна мярка следва да е надлежно мотивирано, за да позволи на заявителя да разбере по-добре положението си и да потърси съдебен контрол от националните съдилища в съответствие с Директива 2005/36/ЕО.
- (14) Прегледът на Директива 2005/36/ЕО разкри необходимостта от по-голяма гъвкавост при актуализирането и поясняването на списъците индустриални, търговски и занаятчийски дейности в приложение IV, като за тези дейности се запази системата за автоматично признаване въз основа на професионалния стаж. В момента приложение IV се основава на Международната стандартна отраслова класификация на стопанските дейности (ISIC) от 1958 г. и вече не отразява актуалната структура на тези дейности. Номенклатурата на ISIC е преразглеждана неколкотократно от 1958 г. насам. Ето защо Комисията следва да може да измени приложение IV, за да запази системата на автоматично признаване.
- (15) Непрекъснатото професионално развитие допринася за безопасната и ефективна практика на специалистите, които извличат ползи от автоматичното признаване на техните професионални квалификации. Важно е да се насърчава по-нататъшното засилване на непрекъснатото професионално развитие за тези професии. Държавите-членки следва по-специално да насърчават непрекъснатото професионално развитие по отношение на лекарите, медицинските специалисти, общопрактикуващите лекари, медицинските сестри с общ профил, лекарите по дентална медицина, лекарите по дентална медицина-специалисти, ветеринарните лекари, акушерките, фармацевтите и архитектите. Предприетите от държавите-членки мерки за насърчаване на непрекъснатото професионално развитие за тези професии следва да бъдат съобщени на Комисията, като държавите-членки следва да обменят най-добри практики в тази област. Непрекъснатото професионално развитие следва да включва технически, научни, регулаторни и етични промени и да мотивира специалистите да участват в обучение през целия живот, което е от значение за тяхната професия.
- (16) Системата на автоматично признаване въз основа на хармонизирани минимални квалификационни изисквания зависи от навременното уведомяване за новите или променени удостоверения за официални квалификации от държавите-членки и тяхното публикуване от Комисията. В противен случай титулярите на такива квалификации нямат никакви гаранции, че ще могат да се възползват от автоматичното признаване. За повече прозрачност и улеснение при проверката на новозаявените звания държавите-членки следва да предоставят информация относно продължителността и съдържанието на програмите за обучение, които трябва да бъдат в съответствие с минималните изисквания за обучение, установени в Директива 2005/36/ЕО.
- (17) Кредитите по Европейската система за трансфер и натрупване на кредити (ECTS) вече се използват от преобладаващото мнозинство от висшите учебни заведения в Съюза и тяхната употреба става все по-обичайна и в курсове за придобиване на квалификации, изисквани за упражняването на регламентирана професия. Следователно е необходимо да се въведе възможност за изразяване на продължителността на дадена програма и в кредити по ECTS. Тази възможност не следва да засяга останалите изисквания за автоматично признаване. Един кредит от ECTS съответства на 25—30 академични часа, докато за завършването на една академична година се изискват обикновено 60 кредита.

- (18) За гарантирането на високо ниво на обществено здраве и безопасност на пациентите на територията на Съюза и на модернизирането на Директива 2005/36/ЕО е необходимо да се изменят критериите, използвани за определяне на базовото обучение по медицина, така че условията, свързани с минималния брой години и часове, да станат кумулативни. Целта на това изменение не е занижаването на изискванията за обучение за базовото образование по медицина.
- (19) За увеличаване на мобилността при медицинските специалисти, които вече са получили квалификация на медицински специалист и впоследствие следват друг специализиран курс на обучение, държавите-членки следва да имат възможност да предвидят освобождаване от някои части от последващото обучение, ако те вече са били покрити в учебната програма за придобиване на медицинска специалност в дадена държава-членка. На държавите-членки следва да се разрешава предоставянето, в рамките на определени граници, на такива освобождавания за медицински специалности, които са обхванати от системата на автоматично признаване.
- (20) Професията „медицинска сестра с общ профил“ значително се промени през изминалите три десетилетия: общественото здравеопазване, използването на по-сложни терапии и непрекъснато развиващите се технологии предполагат капацитет за поемане на по-големи отговорности от медицинските сестри с общ профил. Обучението за медицински сестри с общ профил, организацията на което все още се различава според националните традиции, следва да предоставя по-надеждна и насочена в по-голяма степен към резултатите гаранция, че специалистът е придобил определени знания и умения по време на обучението и че е в състояние да прилага поне определени компетентности, за да упражнява дейностите, които са от значение за професията.
- (21) С цел акушерките да бъдат подготвени да посрещнат сложните потребности в областта на здравеопазването, свързани с техните дейности, обучаващите се в специалността „акушерство“ следва да притежават добра общообразователна подготовка, преди да започнат обучението по акушерство. Следователно изискванията за прием за обучение в специалността „акушерство“ следва да бъдат увеличени на 12-годишен общообразователен курс или успешно издържан изпит на равностойно ниво, освен за специалисти, които вече имат квалификация „медицинска сестра с общ профил“. Обучението за акушерки следва да предоставя по-добра гаранция, че специалистът е придобил определени знания и умения, необходими за упражняване на дейностите на акушерка, посочени в Директива 2005/36/ЕО.
- (22) С оглед опростяване на системата за автоматично признаване на специалностите „лекар“ и „лекар по дентална медицина“ тези специалности следва да бъдат обхванати от Директива 2005/36/ЕО, ако са общи в най-малко две пети от държавите-членки.
- (23) Значителен брой държави-членки решиха да разрешат достъпа до всички дейности в областта на фармацията и извършването на тези дейности въз основа на признаването на квалификациите на фармацевтите, придобити в друга държава-членка след влизането в сила на Директива 2005/36/ЕО. Такова признаване на професионална квалификация, придобита в друга държава-членка, обаче не следва да възпрепятства държавите-членки да запазят недискриминационни разпоредби за географското разпределение на аптеки на техните територии, тъй като Директива 2005/36/ЕО не съгласува тези правила. Всяка дерогация от автоматичното признаване на квалификации, която все още е необходима за дадена държава-членка, не следва обаче да изключва фармацевтите, които вече са признати от държавата-членка, използваща такава дерогация, и които вече законно и реално упражняват професията „фармацевт“ през определен период на територията на тази държава-членка.
- (24) Функционирането на системата за автоматично признаване зависи от доверието в квалификационните изисквания, които са в основата на квалификацията на специалистите. Следователно е важно минималните квалификационни изисквания за архитектите да отразяват нововъведенията в образованието по архитектура, особено по отношение на признатата потребност от допълване на академичното обучение с професионален стаж под наблюдението на квалифицирани архитекти. Същевременно минималните квалификационни изисквания следва да бъдат достатъчно гъвкави, за да се избегне ненужното ограничаване на свободата на държавите-членки да организират своите образователни системи.
- (25) Директива 2005/36/ЕО следва чрез въвеждането на общи принципи на обучение да насърчава по-голям автоматизъм при признаването на професионалните квалификации за онези професии, които в момента не се ползват от него. Това следва да отчита правомощията на държавите-членки да вземат решения относно професионалните квалификации, които се изискват за упражняването на професии на тяхна територия, както и за съдържанието и организацията на техните системи на образование и обучение. Общите принципи на обучение следва да бъдат под формата на общи рамки на обучението, основани на общ набор от знания, умения и компетентности или общи изпити в обучението. Следва също така да е възможно общите рамки на обучението да обхващат специалности, които понастоящем не се ползват от автоматично признаване съгласно Директива 2005/36/ЕО и се отнасят за професиите, обхванати от дял III, глава III, и имат ясно определени конкретни дейности, запазени за тях. Общите рамки на обучението по такива специалности, по-специално медицинските специалности, следва да осигуряват високо ниво на обществено здраве и на безопасност на пациентите. Получените по общи рамки на обучението професионални квалификации следва автоматично да се признават от държавите-членки. Професионалните организации, които са представителни на равнището на Съюза и, при определени обстоятелства, националните професионални организации или компетентните органи следва да могат да представят предложения за общи принципи на обучение на Комисията, за да се позволи извършването на оценка от националните координатори на възможните последици от тези принципи за националните системи на образование и обучение, както и за националните правила, които уреждат достъпа до регламентирани професии.

- (26) Директива 2005/36/ЕО вече предвижда задължението специалистите да притежават необходимите езикови умения. Прегледът на прилагането на това задължение разкри необходимост от изясняване на ролята на компетентните органи и работодателите, по-специално за по-добро гарантиране на безопасността на пациентите. Компетентните органи следва да могат да прилагат проверка на нивото на владене на език след признаването на професионални квалификации. За професии, които имат последици за безопасността на пациентите, по-специално е важно проверката на нивото на владене на език съгласно Директива 2005/36/ЕО да се проведе, преди специалистът да започне да упражнява професията в приемащата държава-членка. Проверката на нивото на владене на език обаче следва да е разумна и необходима за съответните професии и не следва да цели изключване на специалисти от други държави-членки от пазара на труда на приемащата държава-членка. За да се осигури спазване на принципа на пропорционалност и за да се увеличи мобилността на специалисти в Съюза, проверките, провеждани пряко или под надзора на компетентен орган, следва да бъдат ограничени до знанията по един официален език на приемащата държава-членка или по един административен език на приемащата държава-членка, при условие че последният е също така и официален език на Съюза. Това не следва да възпрепятства приемащите държави-членки да насърчават специалистите да придобиват знания по друг език на по-късен етап, ако това е необходимо за упражняване на професионалната дейност. Работодателите следва също така да продължат да играят важна роля във връзка с проверяването на езиковите знания, необходими за упражняването на професионални дейности на техните работни места.
- (27) Националните правила за организиране на достъпа до регламентирани професии не следва да съставляват пречка пред мобилността на младите абсолвенти. Следователно, когато абсолвентът премине стаж за усвояване на професията в друга държава-членка, въпросният стаж следва да бъде признат, когато абсолвентът кандидатства за достъп до регламентирана професия в държавата-членка по произход. Признаването на стажа за усвояване на професията, проведен в друга държава-членка, следва да се основава на ясно писмено описание на учебните цели и поставените задачи, които се определят от ръководителя на стажа в приемащата държава-членка. Стажовете за усвояване на професията, завършени в трети държави, следва да бъдат взети под внимание от държавите-членки, когато разглеждат заявление за достъп до регламентирана професия.
- (28) Директива 2005/36/ЕО предвижда създаването на система от национални контактни точки. Поради влизането в сила на Директива 2006/123/ЕО и създаването на единични звена за контакт по посочената директива, съществува риск от застъпване. Ето защо националните контактни точки, създадени в съответствие с Директива 2005/36/ЕО следва да се превърнат в помощни центрове, които следва да насочат дейността си към предоставянето на консултации и помощ на гражданите, включително в личен контакт, така че всекидневното прилагане на правилата на вътрешния пазар към сложните отделни случаи на граждани да се следи на национално ниво. При необходимост помощните центрове могат да се свързват с компетентните органи и помощните центрове на други държави-членки. По отношение на Европейската професионална карта държавите-членки следва да могат да решават дали помощните центрове да действат като компетентен орган в държавата-членка по произход или да подпомагат съответния компетентен орган при разглеждането на заявленията за Европейска професионална карта и обработването на индивидуалното досие на заявителя, създадено в рамките на ИСВП („досието в ИСВП“). В контекста на свободното предоставяне на услуги, когато съответната професия не е регламентирана в държавата-членка по произход, помощните центрове може също така да участват в обмяна на информация, предвиден за целите на административното сътрудничество.
- (29) Настоящата директива допринася за осигуряване на високо равнище на здравеопазване и защита на потребителите. Директива 2005/36/ЕО вече предвижда подробни задължения за държавите-членки относно обмяна на информация. Тези задължения следва да бъдат подсилени. В бъдеще държавите-членки следва не само да реагират на молби за информация, но техните компетентни органи следва също така и да са оправомощени в рамките на своята компетентност да проявяват активност, като предупреждават компетентните органи на други държави-членки за специалисти, които вече нямат право да упражняват своята професия. Съгласно Директива 2005/36/ЕО за специалистите в областта на здравеопазването е необходим специален механизъм за предупреждение. Това следва да се прилага и към ветеринарните лекари, както и към специалистите, които извършват дейности, свързани с образованието на ненавършили пълнолетие, включително към специалистите, полагащи грижи за деца и работещи в областта на образованието в ранна детска възраст. Задължението за изпращане на предупреждение следва да се прилага само за държавите-членки, в които са регламентирани тези професии. Всички държави-членки следва да бъдат предупреждени, ако даден специалист вече няма право, поради дисциплинарна мярка или осъдителна присъда, да упражнява, дори и временно, професионални дейности в дадена държава-членка. Предупреждението следва да съдържа всички налични подробности за определения или неопределения срок на прилагане на ограничението или лишаването от право. Предупреждението следва да се подаде чрез ИСВП, независимо от това дали специалистът е упражнявал права по Директива 2005/36/ЕО или е подал заявление за признаване на професионални квалификации чрез издаване на Европейска професионална карта или чрез друг метод, предвиден в посочената директива. Процедурата за предупреждаване следва да бъде съобразена с правото на Съюза в областта на защитата на личните данни и основните права. Процедурата за предупреждаване не следва да има цел замяната или изменението на договорености между държавите-членки за сътрудничество в областта на правосъдието и вътрешните работи. От компетентните органи по Директива 2005/36/ЕО също така не следва да се изисква да допринасят за такова сътрудничество чрез предупреждения, предвидени съгласно посочената директива.
- (30) Една от основните трудности, с които се сблъсква гражданите, желаещ да работи в друга държава-членка, е сложността и несигурността на административните процедури, с които трябва да се съобрази. Директива 2006/123/ЕО вече задължава държавите-членки да осигуряват лесен достъп до информация и изпълнение

на процедурите чрез единичните звена за контакт. Гражданите, които желаят признаване на своите професионални квалификации в съответствие с Директива 2005/36/ЕО, вече могат да ползват единичните звена за контакт, ако са обхванати от Директива 2006/123/ЕО. Търсещите работа и специалистите в областта на здравеопазването обаче не са обхванати от Директива 2006/123/ЕО и наличната информация остава оскъдна. Ето защо от гледна точка на потребителя е необходимо да се конкретизира тази информация и да се гарантира, че тя ще бъде лесно достъпна. Важно е също така държавите-членки не само да поемат отговорността на национално равнище, но и да сътрудничат помежду си и с Комисията, за да се гарантира, че специалистите в целия Съюз имат лесен достъп до ориентирана към потребителите и многоезична информация и са в състояние лесно да изпълнят процедурите чрез единичните звена за контакт или чрез съответните компетентни органи. Следва да се предоставят връзки чрез други електронни страници в Интернет, като например портала „Your Europe“.

- (31) С цел допълване или изменение на определени несъществени елементи от Директива 2005/36/ЕО на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС по отношение на актуализирането на знанията и уменията, посочени в член 21, параграф 6, актуализирането на приложение I, актуализирането и поясняването на дейностите, изброени в приложение IV, адаптирането на точки 5.1.1—5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 и 5.7.1 от приложение V, адаптирането на минималните периоди на обучение за медицински специалисти и специалисти по дентална медицина, включването на нови медицински специалности в точка 5.1.3 от приложение V, измененията на списъка по точки 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 и 5.6.1 от приложение V, както и включването на нови специалности в денталната медицина в точка 5.3.3 от приложение V, определянето на условията за прилагане на общи рамки за обучението, както и определянето на условията за прилагане на общи изпити в обучението. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (32) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на Директива 2005/36/ЕО, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕО) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽¹⁾.
- (33) Поради техническото естество на тези актове за изпълнение процедурата по разглеждане следва да бъде използвана за приемането на актове за изпълнение относно въвеждането на Европейската професионална карта за определени професии, формата на Европейската професионална карта, обработването на писмените заяв-

ления, преводите, които трябва да се представят от заявителя в допълнение към всяко заявление за Европейска професионална карта, подробностите относно документите, изисквани съгласно Директива 2005/36/ЕО за представяне на пълно заявление, процедурите за извършването и обработката на плащания за тази карта, правилата за това как, кога и за кои документи компетентните органи могат да изискват заверени копия за съответната професия, техническите спецификации и мерките, необходими за гарантиране на целостта, поверителността и точността на информацията, съдържаща се в Европейската професионална карта и в досието в ИСВП, условията и реда за издаване на Европейската професионална карта, правилата относно условията за достъп до досието в ИСВП, техническите средства и процедурите за проверка на автентичността и валидността на Европейската професионална карта и прилагането на механизма за предупреждение.

- (34) Комисията следва чрез актове за изпълнение и, предвид техните особени характеристики, без да прилага Регламент (ЕО) № 182/2011, да реши да отхвърли искане за актуализация на приложение I, когато не са изпълнени условията, определени в Директива 2005/36/ЕО, да изиска съответната държава-членка да се въздържа от прилагането на дерогация по отношение на избора между периода за приспособяване и изпита за правоспособност, когато тази дерогация е нецелесъобразна или не е в съответствие с правото на Съюза, да отхвърли исканите изменения на точки 5.1.1—5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 или 5.7.1 от приложение V, когато не са изпълнени условията, определени в Директива 2005/36/ЕО, да изброи националните професионални квалификации и националните професионални звания, за които се прилага автоматичното признаване съгласно общата рамка за обучението, да посочи държавите-членки, в които трябва да бъдат организирани общите изпити в обучението, честотата в рамките на календарната година и други правила, необходими за организиране на общи изпити в обучението, и да разреши на съответните държави-членки да приложат дерогации от съответните разпоредби на Директива 2005/36/ЕО за ограничен период от време.
- (35) Предвид положителния опит от взаимната оценка по Директива 2006/123/ЕО подобна система следва да се включи и в Директива 2005/36/ЕО. Държавите-членки следва да съобщат кои професии регламентират и на какви основания и да обсъждат констатациите помежду си. Тази система следва да допринесе за повече прозрачност на пазара на професионални услуги.
- (36) Комисията следва своевременно да оцени режима на признаване, приложим към удостоверенията за професионална квалификация като медицинска сестра с общ профил, издадени в Румъния. Тази оценка следва да се основава на резултатите от специална програма за повишаване на квалификацията, която Румъния следва да създаде в съответствие със своите национални закони, подзаконови и административни разпоредби и относно която тя следва да поддържа връзка с другите държави-членки и с Комисията. Тази специална програма за повишаване на квалификацията следва да има за цел да остави на участниците в тази програма възможност да повишат своята професионална квалификация, за да изпълнят успешно всички минимални квалификационни изисквания, изложени в Директива 2005/36/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

- (37) Доколкото целите на настоящата директива, а именно рационализация, опростяване и подобряване на правилата за признаване на професионалните квалификации, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, тъй като това неизбежно ще доведе до различни изисквания и процедурни режими, които ще увеличат регулаторната сложност и ще породят нежелани пречки пред мобилността на специалистите, а поради съображения за съгласуваност, прозрачност и съвместимост могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на посочените цели.
- (38) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите-членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. ⁽¹⁾ държавите-членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че представянето на тези документи е обосновано.
- (39) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽²⁾ бе проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните и той прие становище на 8 март 2012 г. ⁽³⁾.
- (40) Поради това Директива 2005/36/ЕО и Регламент (ЕО) № 1024/2012 следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2005/36/ЕО

Директива 2005/36/ЕО се изменя, както следва:

- 1) В член 1 се добавя следната алинея:

„Настоящата директива установява също така правила относно частичния достъп до регламентирана професия и признаването на стажове за усвояване на професията в друга държава-членка.“

- 2) Член 2 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Настоящата директива се прилага също така за всички граждани на държава-членка, които са преминали стаж за усвояване на професията извън държавата-членка по произход.“;

- б) добавя се следният параграф:

„4. Настоящата директива не се прилага за нотариусите, назначени с официален държавен акт.“

- 3) Член 3 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се изменя, както следва:

- и) букви е) и з) се заменят със следното:

„е) „професионален стаж“ е реалното и законно упражняване на съответната професия на пълно работно време или равностойно непълно работно време в държава-членка;

- з) „изпит за правоспособност“ е проверка на професионалните знания, умения и компетентности на заявителя, извършена или призната от компетентните органи на приемащата държава-членка с цел да се оцени способността на заявителя да упражнява регламентирана професия в тази държава-членка.

С цел да се позволи провеждането на този изпит компетентните органи съставят списък на областите, които, въз основа на сравнение между образованието и обучението, изисквано в приемащата държава-членка, и това, получено от заявителя, не са обхванати от дипломата или други удостоверения за професионални квалификации, притежавани от заявителя.

Изпитът за правоспособност трябва да е съобразен с факта, че заявителят е квалифициран специалист в държавата-членка по произход или в държавата-членка, от която идва. Той обхваща области, които се избират измежду включените в списъка и чието познаване е съществено условие за способността да се упражнява съответната професия в приемащата

⁽¹⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ С 137, 12.5.2012 г., стр. 1.

държава-членка. Този изпит може също така да обхваща познаването на правилата за професионално поведение, приложими за съответните дейности в приемащата държава-членка.

Условията и редът за провеждане на изпита за правоспособност и статусът в приемащата държава-членка на заявителя, който желае да се подготви за изпита за правоспособност в тази държава-членка, се определят от компетентните органи в същата държава-членка;“;

ii) добавят се следните букви:

„й) „стаж за усвояване на професията“ е, без да се засягат разпоредбите на член 46, параграф 4, периодът на упражняване на професията под ръководство, при условие че съставлява условие за достъп до регламентирана професия, като той може да се състои по време на образованието, водещо до получаване на диплома, или след него;

к) „Европейска професионална карта“ е електронно удостоверение за доказване признанието, че специалистът отговаря на всички необходими условия да предоставя услуги в приемаща държава-членка на временен или случаен принцип, или на признаването на професионални квалификации с цел установяване в приемаща държава-членка;

л) „учене през целия живот“ е общо образование, професионално образование и обучение, неформално образование и самостоятелно учене през целия живот, което води до повишаване на знанията, уменията и компетентностите, като може да включва професионалната етика;

м) „императивни съображения от общ интерес“ са съображенията, признати като такива в практиката на Съда на Европейския съюз;

н) „Европейската система за трансфер и натрупване на кредити или ECTS“ е системата за кредити във висшето образование, използвана в европейското пространство за висше образование.“;

б) в параграф 2 трета алинея се заменя със следното:

„Във всеки случай, когато държава-членка признае сдружение или организация по първа алинея, тя уведомява Комисията. Комисията проверява дали сдружението или организацията изпълнява условията, предвидени във втора алинея. С цел надлежно да се отчетат регулаторните промени в държавите-членки на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в с цел актуализирането на приложение I, когато са изпълнени условията, определени във втора алинея.

Когато условията, определени във втора алинея, не са изпълнени, Комисията приема акт за изпълнение с цел отхвърляне на искането за актуализация на приложение I.“

4) Член 4 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Признаването на професионални квалификации от приемащата държава-членка предоставя на бенефициерите достъп в тази държава-членка до упражняване на същата професия, за която са придобили квалификация в държавата-членка по произход, и право да упражняват тази професия в приемащата държава-членка при същите условия, които се прилагат за нейните граждани.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. Чрез дерогация от параграф 1 частичният достъп до професия в приемащата държава-членка се предоставя съгласно условията, определени в член 4е.“.

5) Въмъкват се следните членове:

„Член 4а

Европейска професионална карта

1. Държавите-членки издават Европейска професионална карта на титулярите на професионална квалификация по тяхно заявление и при условие че Комисията е приела съответните актове за изпълнение по параграф 7.

2. Ако Европейската професионална карта е била въведена за конкретна професия чрез съответните актове за изпълнение, приети съгласно параграф 7, титулярят на професионална квалификация може да избере да кандидатства за такава карта или да използва процедурите, предвидени в дялове II и III.

3. Държавите-членки гарантират, че титулярят на Европейска професионална карта се ползва от всички права по членове 4б—4д.

4. Когато титулярят на професионална квалификация възнамерява да предоставя услуги по дял II, различни от посочените в член 7, параграф 4, компетентният орган на държавата-членка по произход издава Европейската професионална карта в съответствие с членове 4б и 4в. Когато е приложимо, Европейската професионална карта съставлява декларация по член 7.

5. Когато титулярят на професионална квалификация възнамерява да се установи в друга държава-членка съгласно дял III, глави I—III или да предоставя услуги по член 7, параграф 4, компетентният орган на държавата-членка по произход приключва всички подготвителни стъпки по отношение на личното досие на заявителя, създадено в Информационната система за вътрешния пазар (ИСВП) (наричано по-долу „досието в ИСВП“), съгласно предвиденото в членове 4б и 4г. Компетентният орган на приемащата държава-членка издава Европейската професионална карта в съответствие с членове 4б и 4г.

За целите на установяването издаването на Европейска професионална карта не предоставя автоматично право на упражняване на определена професия, ако преди въвеждането на Европейска професионална карта за тази професия в приемащата държава-членка вече се прилагат изисквания за регистрация или други процедури за контрол.

6. Държавите-членки определят компетентните органи за разглеждане на досиета в ИСВП и за издаване на Европейски професионални карти. Тези органи гарантират безпристрастна, обективна и своевременна обработка на заявленията за Европейски професионални карти. Помощните центрове по член 57б също могат да действат в качеството на компетентни органи. Държавите-членки гарантират, че компетентните органи и помощните центрове информират гражданите, включително възможните заявители, относно действието и добавената стойност на Европейската професионална карта за професиите, за които тя се предлага.

7. Комисията приема чрез актове за изпълнение мерките, необходими за гарантиране на еднаквото прилагане на

разпоредбите относно Европейските професионални карти за професиите, които отговарят на условията, предвидени във втора алинея от настоящия параграф, включително мерките относно формата на Европейската професионална карта, обработката на писмените заявления, преводите, които трябва да бъдат предоставени от заявителя в допълнение към всяко заявление за Европейска професионална карта, подробностите относно документите, изисквани съгласно член 7, параграф 2 или приложение VII за представяне на пълно заявление, и процедурите за извършването и обработката на плащания за Европейска професионална карта, като се отчитат особеностите на съответната професия. Комисията също така конкретизира чрез актове за изпълнение как, кога и за кои документи компетентните органи могат да изискват заверени копия в съответствие с член 4б, параграф 3, втора алинея, член 4г, параграф 2 и член 4г, параграф 3 за съответната професия.

Въвеждането на Европейска професионална карта за определена професия чрез приемане на съответните актове за изпълнение, посочени в първа алинея, зависи от следните условия:

- а) налице е достатъчна мобилност или потенциал за достатъчна мобилност в съответната професия;
- б) съществува достатъчен интерес, изразен от заинтересованите страни;
- в) професията или образованието и обучението, което е насочено към упражняване на професията, е регламентирано в значителен брой държави-членки.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 58, параграф 2.

8. Всички такси, дължими от заявителите във връзка с административните процедури за издаване на Европейска професионална карта, трябва са разумни, пропорционални и съизмерими с разходите, направени от държавата-членка по произход и приемащата държава-членка и да нямат възпиращ ефект за подаването на заявления за Европейска професионална карта.

Член 4б

Заявление за издаване на Европейска професионална карта и създаване на досие в ИСВП

1. Държавата-членка по произход предоставя възможност на титуляря на професионална квалификация да подаде заявление за издаване на Европейска професионална

карта чрез онлайн инструмент, осигурен от Комисията, който автоматично създава досие в ИСВП за конкретния заявител. Ако държавата-членка по произход допуска и подаването на писмени заявления, тя въвежда всички необходими условия за създаването на досието в ИСПВ, информацията, която трябва да бъде изпратена на заявителя, и издаването на Европейската професионална карта.

2. Заявленията се придружават от документите, изисквани съгласно акта за изпълнение, приет в съответствие член 4а, параграф 7.

3. В срок от една седмица от получаването на заявлението компетентният орган на държавата-членка по произход потвърждава получаването на заявлението и информира заявителя за липсващи документи.

Когато е приложимо, компетентният орган на държавата-членка по произход издава всички придружаващи удостоверения, изисквани съгласно настоящата директива. Компетентният орган на държавата-членка по произход проверява дали заявителят е законно установен в държавата-членка по произход и дали всички необходими документи, които са били издадени в държавата-членка по произход, са валидни и автентични. При разумно обосновани съмнения компетентният орган на държавата-членка по произход се консултира със съответния орган и може да изиска от заявителя заверени копия на документи. При последващи заявления от същия заявител компетентните органи на държавата-членка по произход и на приемащата държава-членка нямат право да искат повторно подаване на документите, които вече се съдържат в досието в ИСВП и които все още са валидни.

4. Комисията може, чрез актове за изпълнение, да приеме техническите спецификации, мерките, необходими за осигуряване на целостта, поверителността и точността на информацията, съдържаща се в Европейската професионална карта и в досието в ИСВП, реда и условията за издаване на Европейска професионална карта на нейния титуляр, включително възможността тя да бъде получена електронно или да бъде актуализирано досието в ИСВП. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 58, параграф 2.

Член 4в

Европейска професионална карта за предоставяне на услуги на временен и случаен принцип извън случаите по член 7, параграф 4

1. Компетентният орган на държавата-членка по произход в триседмичен срок проверява заявлението и придружаващите документи в досието в ИСВП и издава Европейската професионална карта за предоставяне на услуги на временен и случаен принцип, различни от случаите по член 7, параграф 4. Този срок започва да

тече от получаването на липсващите документи, посочени в член 4б, параграф 3, първа алинея, или, ако не са поискани допълнителни документи, от изтичането на едноседмичния срок, посочен в същата алинея. Впоследствие органът незабавно предава Европейската професионална карта на компетентния орган на всяка съответна приемаща държава-членка и информира заявителя за това. Приемашата държава-членка не може да изисква никаква допълнителна декларация по член 7 през следващите 18 месеца.

2. Решението на компетентния орган на държавата-членка по произход или липсата на такова в триседмичния срок по параграф 1 подлежат на обжалване съгласно разпоредбите на националното право.

3. Ако титулярят на Европейска професионална карта желае да предоставя услуги в други държави-членки, различни от първоначално посочените в заявлението по параграф 1, той може да подаде заявление за такова допълнение. Ако титулярят желае да продължи да предоставя услуги след изтичането на срока от 18 месеца по параграф 1, той информира компетентния орган за това. И в двата случая титулярят също така предоставя всякаква информация относно съществени промени в положението, обяснени в досието в ИСВП, която може да бъде изискана от компетентния орган в държавата-членка по произход съгласно актовете за изпълнение, приети в съответствие с член 4а, параграф 7. Компетентният орган на държавата-членка по произход предава актуализираната Европейска професионална карта на съответните приемащи държави-членки.

4. Европейската професионална карта е валидна на цялата територия на всички съответни приемащи държави-членки, докато титулярят ѝ запазва правото си да практикува въз основа на документите и информацията, съдържащи се в досието в ИСВП.

Член 4г

Европейска професионална карта за установяване и за предоставяне на временен и случаен принцип на услуги по член 7, параграф 4

1. Компетентният орган на държавата-членка по произход в едномесечен срок проверява автентичността и валидността на придружаващите документи в досието в ИСВП за целите на издаването на Европейска професионална карта за установяване или за предоставяне на временен и случаен принцип на услуги по член 7, параграф 4. Този срок започва да тече от получаването на липсващите документи, посочени в член 4б, параграф 3, първа алинея, или, ако не са поискани допълнителни документи, от изтичането на едноседмичния срок, посочен в същата алинея. Впоследствие органът незабавно предава заявлението

на компетентния орган на приемащата държава-членка. Държавата-членка по произход уведомява заявителя относно статуса на заявлението едновременно с предаването на заявлението на приемащата държава-членка.

2. В случаите по членове 16, 21, 49а и 49б приемащата държава-членка решава дали да издаде Европейската професионална карта по параграф 1 в едномесечен срок от получаването на заявлението, препратено от държавата-членка по произход. При разумно обосновани съмнения приемащата държава-членка може да поиска от държавата-членка по произход допълнителна информация или включването на заверено копие на документ, което тази държава-членка предоставя не по-късно от две седмици след подаването на искането. При спазване на параграф 5, втора алинея едномесечният срок се прилага независимо от такива искания.

3. В случаите по член 7, параграф 4 и член 14 приемащата държава-членка взема решение дали да издаде Европейска професионална карта или да наложи на титуляря на професионална квалификация компенсационни мерки в двумесечен срок от получаването на заявлението, препратено от държавата-членка по произход. При разумно обосновани съмнения приемащата държава-членка може да поиска от държавата-членка по произход допълнителна информация или включването на заверено копие на документ от тази държава, което тази държава-членка предоставя не по-късно от две седмици след предоставяне на искането. При спазване на параграф 5, втора алинея двумесечният срок се прилага независимо от всякакви такива искания.

4. В случай че приемащата държава-членка не получи от държавата-членка по произход или от заявителя необходимата информация, която тя може да изисква в съответствие с настоящата директива за вземане на решение относно издаването на Европейската професионална карта, тя може да откаже издаването на картата. Отказът трябва да бъде надлежно мотивиран.

5. Когато приемащата държава-членка не вземе решение в сроковете, определени в параграфи 2 и 3 от настоящия член, или не организира изпит за правоспособност в съответствие с член 7, параграф 4, Европейската професионална карта се смята за издадена и се изпраща автоматично на титуляря на професионална квалификация чрез ИСВП.

Приемащата държава-членка може да удължи с две седмици крайните срокове, определени в параграфи 2 и 3, за автоматичното издаване на Европейската професионална карта. Тя обяснява причината за удължаването и уведомява заявителя за това. Подобно удължаване може да се

повтори само веднъж и само ако е строго необходимо, поспециално поради съображения, свързани с общественото здраве или безопасността на получателите на услугите.

6. Действията, предприети от държавата-членка по произход в съответствие с параграф 1, заменят всяко заявление за признаване на професионални квалификации съгласно националното право на приемащата държава-членка.

7. Решенията на държавата-членка по произход и на приемащата държава-членка, приети съгласно параграфи 1—5, или липсата на решение от страна на държавата-членка по произход могат да бъдат обжалвани съгласно националното право на съответната държава-членка.

Член 4д

Обработка и достъп до данните, свързани с Европейската професионална карта

1. Без да се засяга презумпцията за невинност, компетентните органи на държавата-членка по произход и на приемащата държава-членка своевременно актуализират съответното досие в ИСВП с данни относно дисциплинарни мерки или наказателноправни санкции, свързани с лишаване от право или ограничение и пораждащи последици за упражняването на дейностите от титуляря на Европейска професионална карта в съответствие с настоящата директива. По този начин те следва да съблюдават правилата за защита на личните данни, предвидени в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на личните данни и за свободното движение на такива данни (*) и Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации (**). Актуализациите включват заличаването на вече ненужна информация. Титулярят на Европейската професионална карта, както и компетентните органи, които имат достъп до съответното досие в ИСВП, биват незабавно уведомени за актуализациите. Това задължение не засяга задълженията за предупреждаване на държавите-членки съгласно член 56а.

2. Съдържанието на актуализациите на информацията по параграф 1 се ограничава до следното:

а) самоличност на специалиста;

б) съответната професия;

в) информацията относно националния орган или съда, който е приел акта за налагане на ограничение или лишаване от право;

г) обхвата на ограничението или лишаването от право; и

д) срока на ограничението или лишаването от право, наложени от националния орган или съд.

3. Достъпът до информацията в досието в ИСВП се ограничава до компетентните органи на държавата-членка по произход и на приемащата държава-членка в съответствие с разпоредбите на Директива 95/46/ЕО. При искане от страна на титуляря на Европейската професионална карта компетентните органи го информират за съдържанието на досието в ИСВП.

4. Информацията, съдържаща се в Европейската професионална карта, се ограничава до информацията, необходима за потвърждаване на правото на нейния титуляр да упражнява професията, за която картата е издадена, поспециално собствено име, фамилно име, дата и място на раждане, професия и професионална квалификация на титуляря, както и приложим режим, съответни компетентни органи, номер на картата, характеристики за сигурност и данни на валиден документ за самоличност. В досието в ИСВП се включва информация, свързана с натрупания професионален стаж или с изпълнени компенсационни мерки от страна на титуляря на Европейската професионална карта.

5. Личните данни, съдържащи се в досието в ИСВП, могат да бъдат обработвани, доколкото това е необходимо за целите на процедурата по признаване като такава и като доказателство на признаването или на предаването на декларацията по член 7. Държавите-членки гарантират правото на титуляря на Европейска професионална карта, по всяко време и без това да е свързано с разходи за титуляря, да поиска поправка на неточни или непълни данни или заличаване или блокиране на съответното досие в ИСВП. Титулярят бива уведомен за това свое право при издаването на Европейската професионална карта и получава напомняне за него на всеки две години след това. Напомнянето се изпраща автоматично чрез ИСВП, в която е подадено онлайн първоначалното заявление за Европейска професионална карта.

При искане за заличаване на досие в ИСВП, свързано с Европейска професионална карта, издадена с цел установяване или предоставяне на услуги на временен и случаен принцип съгласно член 7, параграф 4, компетентните органи на приемащата държава-членка издават на титуляря на професионална квалификация удостоверение за признаването на неговата професионална квалификация.

6. Във връзка с обработката на личните данни в Европейската професионална карта и всички досиета в ИСВП съответните компетентни органи на държавите-членки се смятат за администратори по смисъла на член 2, буква г) от Директива 95/46/ЕО. Във връзка с отговорностите по параграфи 1—4 от настоящия член и с обработката на свързаните с тях лични данни Комисията се смята за контролиращ орган по смисъла на член 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (***) .

7. Без да се засяга параграф 3, приемащите държави-членки гарантират, че работодателите, клиентите, пациентите, публичните органи и останалите заинтересовани страни могат да проверяват автентичността и валидността на представената им от титуляря Европейска професионална карта.

Комисията определя чрез актове за изпълнение правилата относно достъпа до досието в ИСВП, техническите средства и процедурите за проверка по първа алинея. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 58, параграф 2.

Член 4е

Частичен достъп

1. Компетентният орган на приемащата държава-членка предоставя частичен достъп според конкретния случай до професионална дейност на нейна територия само когато са изпълнени всички условия, посочени по-долу:

а) специалистът е напълно квалифициран да упражнява в държавата-членка по произход професионалната дейност, за която се иска частичен достъп в приемащата държава-членка;

б) разликите между професионалната дейност, законно упражнявана в държавата-членка по произход и регламентираната професия в приемащата държава-членка са толкова съществени, че прилагането на компенсационни мерки би се равнявало на изискване заявителят да премине пълния курс на образование и обучение, който се изисква в приемащата държава-членка, за да получи неограничен достъп до регламентираната професия в приемащата държава-членка;

в) професионалната дейност може обективно да бъде отделена от други дейности в обхвата на регламентираната професия в приемащата държава-членка.

За целите на буква в) компетентният орган на приемащата държава-членка взема предвид дали професионалната дейност може да се упражнява като самостоятелна дейност в държавата-членка по произход.

2. Частичен достъп може да бъде отказан, ако отказът бъде мотивиран с императивни съображения от общ интерес, които могат да спомогнат за постигането на поставената цел и не надхвърлят необходимото за постигането на тази цел.

3. Заявленията с цел установяване в приемаща държава-членка се разглеждат в съответствие с дял III, глави I и IV.

4. Заявленията с цел предоставяне на услуги на временен или случаен принцип в приемащата държава-членка във връзка с професионални дейности, които имат последици за общественото здраве или безопасност, се разглеждат в съответствие с дял II.

5. Чрез дерогация от член 7, параграф 4, шеста алинея и член 52, параграф 1, след като бъде предоставен частичен достъп, професионалната дейност се упражнява под наименованието на професията в държавата-членка по произход. Приемащата държава-членка може да изиска използването на това наименование на професията на езиците на приемащата държава-членка. Специалисти, които се ползват с частичен достъп, посочват ясно на получателите на услугите обхвата на своята професионална дейност.

6. Настоящият член не се прилага за специалисти, които се ползват от автоматично признаване на професионалната си квалификация по реда на дял III, глави II, III и IIIa.

(*) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

(**) ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.

(***) ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.“

б) В член 5, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) когато доставчикът на услуги се премести, ако е упражнявал тази професия в една или няколко държави-членки не по-малко от една година през последните десет години, предшествали предоставянето на услугите, когато професията не е регламентирана в държавата-членка по установяване. Условието за упражняване на професията в продължение на една година,

не се прилага, ако професията или образованието и обучението, които водят до придобиването на професията, са регламентирани.“

7) Член 7 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се изменя, както следва:

i) букви г) и д) се заменят със следното:

„г) в случаите, посочени в член 5, параграф 1, буква б) всякакви доказателства за това, че доставчикът на услуги е упражнявал съответната дейност в продължение на не по-малко от една година през предходните десет години;

д) за професии в сектора на сигурността, в сектора на здравеопазването и за професии, свързани с образованието на ненавършили пълнолетие лица, включително грижи за деца и образование в ранна детска възраст — удостоверение, потвърждаващо липсата на временно или окончателно лишаване от правото да се упражнява професията и за чисто съдебно минало, когато държавата-членка изисква такова от собствените си граждани;“

ii) добавят се следните букви:

„е) при професии, които имат последици за безопасността на пациентите, декларация за владене на езика, необходим за упражняване на професията в приемащата държава-членка;

ж) за професии, при които се извършват дейностите, посочени в член 16 и съобщени от държавата-членка в съответствие с член 59, параграф 2, удостоверение относно естеството и продължителността на дейността, издадено от компетентния орган или организация на държавата-членка, в която е установен доставчикът на услуги.“;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Представянето на изискваната декларация от доставчика на услуги в съответствие с параграф 1 дава на доставчика на услуги право на достъп до дейността по предоставяне на услугата или право да упражнява тази дейност на цялата територия на съответната държава-членка. Държавата-членка може да поиска допълнителна информация съгласно параграф 2 относно професионалната квалификация на доставчика на услуги, ако:

- а) в някои части от територията на тази държава-членка професията е регламентирана по различен начин;
 - б) тази уредба се прилага и за всички граждани на тази държава-членка;
 - в) разликите в уредбата са обосновани от императивни съображения от общ интерес, свързани с общественото здраве или с безопасността на получателите на услугите; и
 - г) държавите-членки не разполагат с други средства за получаване на тази информация.“;
- в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Във връзка с първото предоставяне на услуги при регламентирани професии, имащи последици за общественото здраве или безопасност, които не се ползват от автоматично признаване по реда на дял III, глава II, III или IIIa, компетентният орган на приемащата държава-членка може да провери професионалните квалификации на доставчика на услуги преди първото предоставяне на услуги. Такава предварителна проверка се допуска само когато тя се извършва с цел предотвратяване на сериозно увреждане на здравето или безопасността на получателя на услугите, причинено от липсата на професионална квалификация на доставчика на услуги, като проверката не може да надхвърля необходимото за постигане на целта.

Най-късно един месец след получаването на декларацията и придружаващите я документи по параграф 1 и 2 компетентният орган уведомява доставчика на услуги за решението си:

- а) да не извършва проверка на неговата професионална квалификация;
- б) след като е извършил проверка на неговата професионална квалификация:
 - i) да изиска от заявителя да положи изпит за правоспособност; или
 - ii) да разреши предоставянето на услуги.

При затруднение, което би довело до закъснение при вземането на решение съгласно втората алинея, компетентният орган уведомява доставчика на услуги за

причините за закъснението в същия срок. Затруднението се отстранява в едномесечен срок от уведомяването и окончателното решение се взема в срок от два месеца след отстраняването на затруднението.

Когато е налице съществено несъответствие между професионалните квалификации на доставчика на услуги и обучението, изисквано в приемащата държава-членка, до степен несъответствието да е във вреда на общественото здраве или безопасност и да не може да бъде компенсирано с професионалния стаж на доставчика на услуги или със знания, умения и компетентности, придобити посредством учене през целия живот, официално валидирани за целта от компетентен орган, приемащата държава-членка предоставя на доставчика на услуги възможност да докаже, чрез изпит за правоспособност, както е посочено във втора алинея, буква б), че е придобил липсващите му знания, умения или компетентности. На тази основа приемащата държава-членка взема решение дали да разреши предоставянето на услуги. Във всички случаи предоставянето на услугите трябва да е възможно да започне в срок от един месец от вземането на решението в съответствие с втора алинея.

При отсъствие на отговор от страна на компетентния орган в сроковете, предвидени във втора и трета алинея, може да се пристъпи към предоставяне на услугите.

Когато професионалните квалификации са проверени по реда на настоящия параграф, услугите се предоставят под наименованието на професията в приемащата държава-членка.“

- 8) в член 8 параграф 1 се заменя със следното:

„1. В случай на обосновани съмнения компетентните органи на приемащата държава-членка могат да се обърнат към компетентните органи на държавата-членка по установяване с искане за предоставяне на информация относно законността на установяването на доставчика на услуги и неговото добро професионално поведение, както и относно липсата на дисциплинарни или наказателноправни санкции, свързани с упражняването на професията. В случай че компетентните органи на приемащата държава-членка решат да извършат проверка на професионалните квалификации на доставчика на услуги, те могат да се обърнат към компетентните органи на държавата-членка по установяване с искане за информация относно курсовете на обучение на доставчика на услуги, доколкото това е необходимо за оценка на съществените несъответствия, за които е вероятно да са във вреда на общественото здраве или безопасност. Компетентните органи на държавата-членка по установяване предоставят тази информация в съответствие с член 56. При професии, които не са регламентирани в държавата-членка по произход, помощните центрове, посочени в член 57б, също може да предоставят такава информация.“

9) Член 11 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) уводната част се заменя със следното:

„За целите на прилагането на член 13 и член 14, параграф 6 професионалните квалификации са групирани в следните нива:“;

ii) в буква в) подточка ii) се заменя със следното:

„ii) регламентирано образование и обучение или — при регламентирана професия — професионално обучение със специална структура, като компетентностите надхвърлят предвиденото за ниво „б“, равностойно на нивото на обучение, предвидено в подточка i), ако това обучение осигурява сравними професионални стандарти и подготвя обучавания за сравнимо равнище на отговорности и функции, при условие че дипломата се придружава от удостоверение, издадено от държавата-членка по произход;“

iii) букви г) и д) се заменят със следното:

„г) диплома, удостоверяваща, че титулярят ѝ е завършил успешно обучение след средното образование с продължителност най-малко три и не повече от четири години или с равностойна продължителност при задочна форма на обучение, която в допълнение може да бъде изразена чрез равностоен брой кредити по ECTS, в университет или висше учебно заведение или друго учебно заведение, предоставящо обучение на равностойно равнище и, когато е необходимо, удостоверяваща, че той успешно е завършил професионалното обучение, което се изисква в допълнение към курса на средното образование;

д) диплома, удостоверяваща, че титулярят ѝ е завършил успешно курс на обучение след средно образование с продължителност най-малко четири години или с равностойна продължителност при задочна форма на обучение, която в допълнение може да бъде изразена чрез равностоен брой кредити по ECTS, в университет или висше учебно заведение или друго учебно заведение, предоставящо обучение на равностойно равнище и, когато е необходимо, удостоверяваща, че той успешно е завършил професионалното обучение, което се изисква в допълнение към курса на средното образование.“;

б) вторият параграф се заличава.

10) В член 12 първи параграф се заменя със следното:

„Всяко удостоверение или съвкупност от удостоверения за професионални квалификации, издадени от компетентен орган в държава-членка, удостоверяващи успешно завършване на обучение в Съюза, в редовна или задочна форма на обучение, в рамките на или извън официалните учебни програми, които се признават от тази държава-членка като равностойни и които дават на титуляря същите права на достъп или упражняване на професия или подготовка за професията, се считат за удостоверения за професионални квалификации по член 11, включително съответното ниво.“

11) Член 13 се заменя със следното:

„Член 13

Условия за признаване

1. Ако достъпът до регламентирана професия или нейното упражняване в приемаща държава-членка са обвързани с притежаване на определени професионални квалификации, компетентният орган на тази държава-членка разрешава на заявителите достъп до тази професия и нейното упражняване при същите условия, които се прилагат към нейните граждани, ако заявителите притежават удостоверение за правоспособност или удостоверение за професионални квалификации по член 11, изисквани от друга държава-членка за получаване на достъп до тази професия и упражняването ѝ на нейна територия.

Удостоверенията за правоспособност или за професионални квалификации се издават от компетентен орган на държава-членка, определен за тази цел в съответствие със законовите, подзаконовите или административните разпоредби, действащи в тази държава-членка.

2. Достъпът и упражняването на професия съгласно параграф 1 също така се разрешават на заявителите, които са упражнявали съответната професия при пълно работно време в продължение на една година или с равностойна обща продължителност при непълно работно време през последните десет години в друга държава-членка, която не регламентира тази професия, и които притежават едно или повече от удостоверенията за правоспособност или един или повече документи, удостоверяващи професионални квалификации, издадени от друга държава-членка, която не регламентира професията.

Удостоверенията за правоспособност или за професионални квалификации трябва да отговарят на следните условия:

- а) да са издадени от компетентен орган в държава-членка, определен за тази цел в съответствие със законовите, подзаконовите или административните разпоредби на тази държава-членка;
- б) да удостоверяват, че титулярят е подготвен за упражняването на съответната професия.

Едногодишният професионален стаж по първа алинея не може обаче да се изисква, ако притежаваното от заявителя удостоверение за професионални квалификации удостоверява регламентирано образование и обучение.

3. Приемашата държава-членка приема нивото, удостоверение съгласно член 11 от държавата-членка по произход, както и свидетелството, с което държавата-членка по произход удостоверява, че регламентирано образование и обучение или професионално обучение със специална структура, посочено в член 11, буква в), подточка ii) е равностойно на нивото, предвидено в член 11, буква в), подточка i).

4. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2 на настоящия член и от член 14 компетентният орган на приемашата държава-членка може да откаже достъп до професията или нейното упражняване на титуляри на удостоверения за правоспособност са класифицирани по член 11, буква а), когато националната професионална квалификация, изисквана за упражняване на професията на нейна територия, са класифицирани по член 11, буква д).“

12) Член 14 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Член 13 не пречи приемащата държава-членка да изисква от заявителя да премине период на адаптация с продължителност до три години или да положи изпит за правоспособност, ако:

- а) завършеното от заявителя обучение е със съществено различаващо се съдържание по отношение на професионалните дейности в сравнение с обхвата на обучението в приемащата държава-членка;
- б) регламентираната професия в приемащата държава-членка включва една или повече регламентиран

професионални дейности, които не са включени в съответстващата професия в държавата-членка по произход на заявителя и за които в приемащата държава-членка се изисква обучение, чието съдържание се различава съществено от отразеното в удостоверенията за правоспособност или за професионални квалификации на заявителя.“;

- б) в параграф 2 трета алинея се заменя със следното:

„Когато Комисията смята, че дерогацията по втора алинея е неподходяща или не съответства на правото на Съюза, в тримесечен срок от получаването на цялата необходима информация тя приема акт за изпълнение, с който призовава съответната държава-членка да се въздържа от приемането на предвидената мярка. При липса на отговор от Комисията в посочения срок дерогацията може да бъде приложена.“;

- в) в параграф 3 се добавят следните алинеи:

„Чрез дерогация от принципа на правото на заявителя да избира съгласно предвиденото в параграф 2 приемащата държава-членка може да предвиди като условие период на адаптация или изпит за правоспособност по отношение на:

- а) титуляр на професионалните квалификации, посочени в член 11, буква а), който подава заявление за признаване на неговите професионални квалификации, когато изискваните национални професионални квалификации са класифицирани по член 11, буква в); или
- б) титуляр на професионалните квалификации, посочени в член 11, буква б), който подава заявление за признаване на неговите професионални квалификации, когато изискваните национални професионални квалификации са класифицирани по член 11, буква г) или д).

Приемащата държава-членка може да наложи както период на адаптация, така и изпит за правоспособност по отношение на титуляр на професионалните квалификации, посочени в член 11, буква а), който подава заявление за признаване на неговите професионални квалификации, когато изискваните национални професионални квалификации са класифицирани по член 11, буква г).“;

г) параграфи 4 и 5 се заменят със следното:

„4. За целите на прилагането на параграфи 1 и 5 „съществено различаващо се съдържание“ означава съдържание, придобитите във връзка с което знания, умения и компетентности са необходими за упражняването на професията и по отношение на което обучението, преминато от мигранта, се характеризира със съществени различия в съдържанието в сравнение с обучението, изисквано от приемащата държава-членка.

5. Параграф 1 се прилага при съблюдаване на принципа на пропорционалност. По-специално, ако приемащата държава-членка възнамерява да изиска от заявителя преминаването на период на адаптация или полагането на изпит за правоспособност, тя трябва първо да провери дали знанията, уменията и компетентностите, които са придобити от заявителя по време на професионалния му стаж или чрез учене през целия живот и които са официално валидирани за целта от компетентен орган, в която и да е държава-членка или в трета държава, са от такъв характер, че да компенсират изцяло или отчасти съществено различаващото се съдържание по смисъла на параграф 4.“;

д) добавят се следните параграфи:

„6. Решението за налагане на период на адаптация или изпит за правоспособност трябва да бъде надлежно мотивиран. По-специално на заявителя се предоставя следната информация:

а) нивото на професионална квалификация, изисквано в приемащата държава-членка и нивото на професионална квалификация на заявителя в съответствие с класификацията по член 11; и

б) съществените различия, посочени в параграф 4, както и причините, поради които тези различия не могат да бъдат компенсирани от знанията, уменията и компетентностите, придобити в хода на професионалния стаж или чрез учене през целия живот, официално валидирани за целта от компетентен орган.

7. Държавите-членки гарантират, че заявителите имат възможност да положат посочения в параграф 1 изпит за правоспособност най-късно шест месеца след първоначалното решение, с което им се налага полагането на изпит за правоспособност.“

13) Член 15 се заличава.

14) Член 20 се заменя със следното:

„Член 20

Адаптиране на списъците на дейностите, определени в приложение IV

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в за адаптиране на списъците на дейностите, определени в приложение IV, които подлежат на признаване на професионален стаж съгласно член 16 с оглед на актуализирането или поясняването на дейностите, изброени в приложение IV, по-специално с цел да се конкретизира техният обхват и да се отчетат надлежно последните промени в областта на номенклатурата на дейностите, при условие че това не е свързано с никакво стесняване на обхвата на дейностите, свързани с отделните категории и че няма прехвърляне на дейности между съществуващите списъци I, II и III от приложение IV.“

15) Член 21 се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. В случай че не са наложени териториални ограничения за извършването на дейност от аптека, държавите-членки могат чрез дерогация да не признават удостоверенията за професионални квалификации, посочени в точка 5.6.2 от приложение V, за целите на откриване на нови аптеки за продажба на лекарства на гражданите. За целите на настоящия параграф аптеки, извършващи дейност от по-малко от три години, също се считат за нови аптеки.

Настоящата дерогация не може да се прилага по отношение на фармацевти, чиито професионални квалификации вече са признати от компетентните органи на приемащата държава-членка за други цели и които реално и законно са извършвали професионалните дейности на фармацевт в продължение на най-малко три последователни години в тази държава-членка.“;

б) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Всяка държава-членка предоставя достъп и право на упражняване на професиите „лекар“, „медицинска сестра с общ профил“, „лекар по дентална медицина“, „ветеринарен лекар“, „акушерка“ и „фармацевт“ само на лица, които притежават удостоверения за професионални квалификации, посочени съответно в точки 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 и 5.6.2 от приложение V, удостоверяващи, че съответният специалист е придобил през периода на своето обучение знанията, уменията и компетентностите, предвидени в член 24, параграф 3, член 31, параграфи 6 и 7, член 34, параграф 3, член 38, параграф 3, член 40, параграф 3 и член 44, параграф 3, в зависимост от случая.

С цел да се отчете общопризнатият научен и технически напредък на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в, с цел да се актуализират знанията и уменията, предвидени в член 24, параграф 3, член 31, параграф 6, член 34, параграф 3, член 38, параграф 3, член 40, параграф 3, член 44, параграф 3 и член 46, параграф 4, така че да отразят развитието на правото на Съюза, което засяга пряко съответните специалисти.

Тези актуализации не трябва да водят до изменение на съществуващите основни законодателни принципи в държавите-членки, свързани със структурата на професиите по отношение на обучението и условията за достъп за физическите лица. Тези актуализации трябва да са съобразени с отговорността на държавите-членки за организацията на образователните системи, предвидена в член 165, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).“;

в) параграф 7 се заличава.

16) Въмква се следният член:

„Член 21а

Процедура за уведомяване

1. Всяка държава-членка уведомява Комисията за законите, подзаконовите и административните разпоредби, които приема във връзка с издаването на удостоверения за професионални квалификации за професиите, обхванати от настоящата глава.

При удостоверения за професионални квалификации по раздел 8 уведомленията по първа алинея се отправят и до другите държави-членки.

2. Уведомлението по параграф 1 съдържа информация относно продължителността и съдържанието на програмите за обучение.

3. Уведомлението по параграф 1 се изпращат посредством ИСВП.

4. С цел надлежно отчитане на законодателните и административните промени в държавите-членки и при условие че законите, подзаконовите и административните

разпоредби, съобщени съгласно параграф 1 от настоящия член, съответстват на условията, определени в настоящата глава, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в с цел изменение на точки 5.1.1—5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 и 5.7.1 от приложение V относно актуализирането на званията, възприети от държавите-членки за удостоверенията за професионални квалификации и, при необходимост, органа, който издава удостоверението за професионална квалификация, придружавашото го свидетелство и съответното професионално звание.

5. Когато законодателните, регулаторните и административните разпоредби, съобщени съгласно параграф 1, не съответстват на условията, определени в настоящата глава, Комисията приема акт за изпълнение с цел отхвърляне на исканото изменение на точки 5.1.1—5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 и 5.7.1 от приложение V.“

17) Член 22 се изменя, както следва:

а) в първа алинея буква б) се заменя със следното:

„б) в съответствие с процедурите, характерни за всяка държава-членка, държавите-членки гарантират чрез насърчаване на непрекъснатото професионално развитие, че специалисти, чиято професионална квалификация е обхваната от глава III от настоящия дял, са в състояние да актуализират своите знания, умения и компетентности с цел да поддържат сигурна и ефективна практика и да са запознати с последните развития в тяхната професионална област.“;

б) добавя се следната алинея:

„До 18 януари 2016 г. държавите-членки съобщават на Комисията мерките, предприети в съответствие в първа алинея, буква б).“

18) В член 24 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Базовото обучение по медицина включва общо най-малко пет учебни години, които в допълнение могат да бъдат изразени с равностоен брой кредити по ECTS, и обхваща най-малко 5 500 часа теоретично и практическо обучение, проведено от или под надзора на университет.“

За специалисти, започнали обучението си преди 1 януари 1972 г., курсът на обучение по първа алинея може да включва шестмесечно редовно практическо обучение на университетско равнище под надзора на компетентните органи.“

19) Член 25 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Достъпът до специализирано обучение по медицина зависи от завършването и утвърждаването на курс по базово обучение по медицина съгласно член 24, параграф 2, в рамките на който обучаваният е придобил съответните знания по базова медицина.“;

б) вмъква се следният параграф:

„3а. Държавите-членки могат в конкретни случаи да предвидят в своето национално законодателство частично освобождаване от части от курсовете за специализирано обучение по медицина, посочени в точка 5.1.3 на приложение V, ако тази част от обучението вече е преминала в друг курс за специализирано обучение, посочен в точка 5.1.3 от приложение V, за който специалистът вече е придобил професионална квалификация в държава-членка. Държавите-членки гарантират, че предоставеното освобождаване обхваща не повече от половината от минималната продължителност на съответния курс за специализирано обучение по медицина.

Всяка държава-членка уведомява Комисията и останалите държави-членки за съответното национално законодателство относно случаите на частично освобождаване.“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в за адаптиране на минималните периоди на обучение, посочени в точка 5.1.3 от приложение V, към научния и техническия напредък.“

20) Член 26 параграф втори се заменя със следното:

„С цел да бъдат надлежно отчетени промените в националното законодателство и с цел актуализирането на

настоящата директива на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в относно включването в точка 5.1.3 от приложение V на нови медицински специалности, общи за най-малко две пети от държавите-членки.“

21) В член 27 се вмъква следният параграф:

„2а. Държавите-членки признават квалификациите на лекарите специалисти, присъдени в Италия и посочени в точки 5.1.2 и 5.1.3 от приложение V, на лекарите, които са започнали обучението си за специалисти след 31 декември 1983 г. и преди 1 януари 1991 г., когато съответното обучение не отговаря на всички квалификационни изисквания, определени в член 25, при условие че квалификацията е придружена от свидетелство, издадено от компетентните италиански органи, удостоверяващо, че съответният лекар реално и законно е упражнявал в Италия дейностите на лекар специалист в същата област на специализация в продължение на най-малко седем последователни години през последните 10 години, предхождащи издаването на свидетелството.“

22) В член 28 параграф 1 се заменя със следното:

„1. За достъп до специализирано обучение по практика по обща медицина е необходимо завършването и валидирането на програма за базово обучение по медицина съгласно член 24, параграф 2, в процеса на която обучаваният се е придобил съответното обучение по обща медицина.“

23) Член 31 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. За достъп до обучение на медицински сестри с общ профил е необходимо едно от следните:

а) завършването на 12-годишен общообразователен курс, удостоверено с диплома, свидетелство или друго удостоверение, издадено от компетентните власти или органи на държава-членка, или със свидетелство за успешно положен изпит на равностойно ниво, което осигурява достъп до висши учебни заведения на равнище, признато като равностойно; или

б) завършването на общообразователен курс с продължителност най-малко 10 години, удостоверено с диплома, свидетелство или друго удостоверение, издадено от компетентните власти или органи на държава-членка или със свидетелство за успешно положен изпит на равностойно ниво, което осигурява достъп до професионално училище или програма за професионално обучение за медицински сестри.“;

б) в параграф 2 втора и трета алинея се заменят със следното:

„На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в за внасяне на изменения в списъка по точка 5.2.1 от приложение V с цел неговото адаптиране към научния и техническия напредък.

Измененията, посочени във втора алинея, не трябва да водят до изменение на съществуващите основни законодателни принципи в държавите-членки, свързани със структурата на професиите по отношение на обучението и условията за достъп за физическите лица. Тези изменения трябва да са съобразени с отговорността на държавите-членки за организацията на образователните системи, предвидена в член 165, параграф 1 от ДФЕС.“;

в) в параграф 3 първа алинея се заменя със следното:

„Обучението на медицински сестри с общ профил е с минимална обща продължителност от три години, като в допълнение може да бъде изразено с равностойни кредити по ECTS, и включва най-малко 4 600 часа теоретично и клинично обучение, като продължителността на теоретичното обучение съставлява най-малко една трета и продължителността на клиничното обучение най-малко половината от минималната продължителност на обучението. Държавите-членки могат частично да освободят от това изискване специалисти, които вече са преминали част от обучението си в курсове с най-малко равностойно ниво.“;

г) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Теоретичното образование е частта от обучението за медицински сестри, в която обучаваните придобиват професионалните знания, умения и компетентности, които се изискват съгласно параграфи 6 и 7. Обучението

се провежда от преподаватели в областта на здравните грижи и от други компетентни лица в университети, висши учебни заведения с признато за равностойно равнище или в професионални училища или посредством програми за професионално обучение за медицински сестри.“;

д) в параграф 5 първа алинея се заменя със следното:

„5. Клиничното обучение е тази част от обучението за медицински сестри, в която обучавашите се научават, като членове на екип и в пряк контакт със здрави или болни лица и/или общности, да организират, предоставят и оценяват изискваните цялостни здравни грижи въз основа на знанията, уменията и компетентностите, които са усвоили. Обучавашите се за медицинска сестра трябва да се научат не само да работят в екип, но и да ръководят екип и да организират цялостните здравни грижи, включително да провеждат здравно обучение за отделни лица и малки групи в рамките на здравни заведения или в общността.“;

е) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Обучението за медицински сестри с общ профил гарантира, че съответният специалист е придобил следните знания и умения:

а) цялостни познания в областта на науките, на които се основават общите здравни грижи, включително достатъчно разбиране на структурата, физиологичните функции и поведението на здравите и болните лица, както и на връзката между здравословното състояние на човека и неговата физическа и социална среда;

б) познания за характера и етиката на професията и за общите принципи на здравето и здравните грижи;

в) подходящ клиничен опит; този опит, който трябва да се планира въз основа на учебната му стойност, следва да бъде придобит под контрола на квалифицирани медицински сестри и в заведения, в които броят на квалифицирания персонал и наличното оборудване са подходящи за полагане на здравни грижи за пациенти;

- г) способност за участие в практическото обучение на персонала в областта на здравеопазването и опит в работата с такъв персонал;
- д) опит от съвместна работа с представители на други професии в сектора на здравеопазването.“;
- ж) добавя се следният параграф:
- „7. Професионалната квалификация на медицинска сестра с общ профил трябва да удостоверява, че съответният специалист е способен да прилага най-малко следните компетентности, независимо дали обучението е било проведено в университет, висше учебно заведение с признато за равностойно ниво или професионално училище или посредством програма за професионално обучение за медицински сестри:
- а) компетентност за независимо диагностициране на необходимите здравни грижи, като се използват актуалните теоретични и клинични познания, и за планиране, организиране и полагане на здравни грижи при лечението на пациенти въз основа на знанията и уменията, усвоени в съответствие с параграф 6, букви а), б) и в), с цел усъвършенстване на професионалната практика;
- б) компетентност за ефективна съвместна работа с останалите участници в сектора на здравеопазването, включително участие в практическото обучение на персонал в областта на здравеопазването, въз основа на знанията и уменията, усвоени в съответствие с параграф 6, букви г) и д);
- в) компетентност за насърчаване на лица, семейства и групи от лица да водят здравословен начин на живот и да полагат грижи за себе си въз основа на знанията и уменията, усвоени в съответствие с параграф 6, букви а) и б);
- г) компетентност за независимо предприемане на незабавни животоспасяващи мерки и за вземане на мерки в случай на криза и бедствие;
- д) компетентност за независимо предоставяне на съвети, указания и подкрепа на лица, нуждаещи се от грижи, и на техните близки;
- е) компетентност за независимо гарантиране на качество и за оценяване на здравните грижи;
- ж) компетентност за осъществяване на всестрани връзки в професионалното си качество и за сътрудничество с представители на други професии в сектора на здравеопазването;
- з) компетентност за анализиране на качеството на здравните грижи с цел усъвършенстване на своята собствена професионална практика като медицинска сестра с общ профил.“
- 24) Член 33 се изменя, както следва:
- а) параграф 2 се заличава;
- б) параграф 3 се заменя със следното:
- „3. Държавите-членки признават удостоверения за професионални квалификации на медицински сестри, които:
- а) са издадени в Полша на медицински сестри, завършили обучението си преди 1 май 2004 г., които не отговарят на минималните квалификационни изисквания по член 31; и
- б) притежават диплома за образователно-квалификационна степен „бакалавър“, придобита въз основа на специална програма за повишаване на квалификацията съгласно:
- i) член 11 от Закона от 20 април 2004 г. за изменение на Закона за професиите „медицинска сестра“ и „акушерка“ и на някои други законодателни актове (Държавен вестник на Република Полша, бр. 92 от 2004 г., поз. 885 и бр. 176 от 2007 г., поз. 1237) и Наредбата на министъра на здравеопазването от 11 май 2004 г. за подробните условия за провеждането на обучение на медицински сестри и акушерки, които притежават свидетелство за завършено средно образование (зрелостен изпит — матура) и са завършили медицински лицей и медицински професионални училища, където се преподава професията „медицинска сестра“ и „акушерка“ (Държавен вестник на Република Полша, бр. 110 от 2004 г., поз. 1170 и бр. 65 от 2010 г., поз. 420; или
- ii) член 52.3, точка 2 от Закона от 15 юли 2011 г. за професиите „медицинска сестра“ и „акушерка“ (Държавен вестник на Република Полша, бр. 174 от 2011 г., поз. 1039) и Наредбата на министъра на здравеопазването от 14 юни 2012 г. за подробните условия за провеждането на висши образователни курсове за медицински сестри и акушерки, които притежават свидетелство за завършено средно образование (зрелостен изпит — матура) и са завършили медицинско средно образование или следгимназиално обучение за професиите „медицинска сестра“ и „акушерка“ (Държавен вестник на Република Полша от 2012 г., поз. 770)

с цел да се удостовери, че съответният специалист притежава знания и компетентности, сравними с тези на медицинските сестри, притежаващи квалификации, определени по отношение на Полша в точка 5.2.2. от приложение V.“

25) Член 33а се заменя със следното:

„По отношение на румънската квалификация за медицинска сестра с общ профил се прилагат само следните разпоредби за придобити права:

В случаите на граждани на държави-членки, които са преминали обучение за професионална квалификация „медицинска сестра с общ профил“ в Румъния и чието обучение не отговаря на минималните квалификационни изисквания по член 31, държавите-членки признават следните удостоверения за професионална квалификация „медицинска сестра с общ профил“ за достатъчно доказателство, ако тези удостоверения са придружени от свидетелство, потвърждаващо, че тези граждани на държави-членки реално и законно са упражнявали дейностите на медицинска сестра с общ профил в Румъния, включително поемане на пълна отговорност за планирането, организирането и полагането на здравни грижи за пациенти, в продължение на най-малко три последователни години през последните пет години преди датата на издаване на свидетелството:

а) „Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist“ с образование след средното образование, придобито от „școală postliceală“, удостоверяващо, че обучението е започнало преди 1 януари 2007 г.;

б) „Diplomă de absolvire de asistent medical generalist“ с кратък курс на висше образование, удостоверяващо, че обучението е започнало преди 1 октомври 2003 г.;

в) „Diplomă de licență de asistent medical generalist“ с дълъг курс на висше образование, удостоверяващо, че обучението е започнало преди 1 октомври 2003 г.“;

26) В член 34 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Базовото обучение по дентална медицина включва курс с обща продължителност най-малко пет години,

който в допълнение може да бъде изразен с равностоен брой кредити по ECTS, и съдържа най-малко 5 000 часа редовна форма на теоретично и практическо обучение, като обхваща най-малко програмата, описана в точка 5.3.1 от приложение V, и преподавана в университет, висш институт, който предоставя обучение, признато за равносечно, или под надзора на университет.

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в за изменение на списъка, посочен в точка 5.3.1 от приложение V, с цел неговото адаптиране към научния и техническия напредък.

Измененията, посочени във втора алинея, не трябва да водят до изменение на съществуващите основни законодателни принципи в държавите-членки, свързани със структурата на професиите по отношение на обучението и условията за достъп за физическите лица. Тези изменения трябва да са съобразени с отговорността на държавите-членки за организацията на образователните системи, предвидена в член 165, параграф 1 от ДФЕС.“

27) Член 35 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. За достъп до специализирано обучение по дентална медицина се изисква завършване и валидиране на базовото обучение по дентална медицина, посочено в член 34, или притежаване на документите, посочени в членове 23 и 37.“;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

и) втора алинея се заменя със следното:

„Редовното специализирано обучение по дентална медицина е с минимална продължителност от три години и се провежда под надзора на компетентните власти или органи. То предполага личното участие на специализиращия лекар по дентална медицина в дейността и отговорностите на съответното заведение.“;

ii) трета алинея се заличава;

в) добавят се следните параграфи:

„4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в за адаптиране на минималните периоди на обучение по параграф 2 към научния и техническия напредък.

5. С цел да бъдат надлежно отчетени промените в националното законодателство и с цел актуализиране на настоящата директива на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в за включване в точка 5.3.3 от приложение V на нови специалности по дентална медицина, общи за най-малко две пети от държавите-членки.“

28) В член 37 се добавят следните параграфи:

„3. Що се отнася до удостоверенията за професионални квалификации на лекарите по дентална медицина, държавите-членки признават тези удостоверения съгласно член 21, когато заявителите са започнали своето обучение на или преди 18 януари 2016 г.

4. Всяка държава-членка признава удостоверения за професионална квалификация „лекар“, издадени от Испания на специалисти, които са започнали университетското си обучение по медицина между 1 януари 1986 г. и 31 декември 1997 г., придружени със свидетелство, издадено от компетентните испански органи.

Свидетелството потвърждава, че са изпълнени следните три условия:

а) съответният специалист е завършил успешно обучение с минимална продължителност от три години, удостоверено от испанските компетентни органи като равносложно на обучението по член 34,

б) съответният специалист е упражнявал в Испания реално, законно и като основна дейност дейностите по член 36 в продължение на най-малко три последователни години през последните пет години, предшестващи издаването на свидетелството;

в) съответният специалист има право да упражнява или упражнява реално, законно и като основна дейност дейностите по член 36 при същите условия като титулярите на удостоверения за професионални квалификации, изброени по отношение на Испания в точка 5.3.2 от приложение V.“

29) Член 38 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Обучението на ветеринарни лекари включва редовен курс на теоретично и практическо обучение с обща продължителност най-малко пет години, който в допълнение може да бъде изразен в равностоен брой кредити по ECTS, в университет, висш институт, който предоставя обучение, признато за равностойно, или под надзора на университет, като обхваща най-малко учебната програма, посочена в точка 5.4.1 от приложение V.

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в за изменение на списъка по точка 5.4.1 от приложение V с цел неговото адаптиране към научния и техническия напредък.

Измененията, посочени във втора алинея, не трябва да водят до изменение на съществуващите основни законодателни принципи в държавите-членки, свързани със структурата на професиите по отношение на обучението и условията за достъп за физическите лица. Тези изменения трябва да са съобразени с отговорността на държавите-членки за организацията на образователните системи, предвидена в член 165, параграф 1 от ДФЕС.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Обучението за ветеринарен лекар гарантира, че съответният специалист е придобил следните знания и умения:

а) подходящи знания в областта на науките, на които се основава дейността на ветеринарните лекари, и на правото на Съюза, свързано с тези дейности;

б) подходящи знания относно структурата, функциите, поведението и физиологичните нужди на животните, както и умения и компетентности, необходими за тяхното отглеждане, хранене, хуманното отношение към тях, тяхното възпроизводство и хигиена като цяло;

в) клинични, епидемиологични и аналитични умения и знания, необходими за профилактиката, диагностиката и лечението на заболяванията на животните, включително анестезия, асептична хирургия и безболезнена смърт, разглеждани поотделно или в група, включително специални знания за заболяванията, които могат да се предават на хората;

г) подходящи знания, умения и компетентности за превантивна медицина, включително компетентности свързани с проучвания и сертифициране;

д) подходящи знания за хигиената и технологията, които се прилагат при извличането, производството и разпространението на животински хранителни продукти или продукти с животински произход, предназначени за консумация от човека, включително уменията и компетентностите, необходими за разбирането и разясняването на добрите практики в това отношение;

е) знания, умения и компетентности, необходими за отговорно и разумно използване на ветеринарни лекарствени продукти с цел лечение на животните и гарантиране на безопасността на хранителната верига и опазването на околната среда.“

30) Член 40 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 трета и четвърта алинея се заменят със следното:

„На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в за изменение на списъка в точка 5.5.1 от приложение V с цел неговото адаптиране към научния и техническия напредък.

Измененията, посочени в трета алинея, не трябва да водят до изменение на съществуващите основни законодателни принципи в държавите-членки, свързани със

структурата на професиите по отношение на обучението и условията за достъп за физически лица. Тези изменения трябва да са съобразени с отговорността на държавите-членки за организацията на образователните системи, предвидена в член 165, параграф 1 от ДФЕС.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Допускането до обучение за акушерка зависи от изпълнението на едно от следните условия:

а) завършване на най-малко 12-годишен училищен общообразователен курс или притежаване на свидетелство за успешно положен изпит на равностойно ниво за прием в акушерско училище за курс I;

б) притежаване на удостоверение за професионална квалификация „медицинска сестра с общ профил“, посочено в точка 5.2.2 от приложение V, за курс II.“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Обучението за акушерки гарантира, че съответният специалист е придобил следните знания и умения:

а) задълбочени знания за науката, на която се основават дейностите на акушерките, по-специално на акушерството и гинекологията;

б) подходящи знания за професионалната етика и за законодателството, уреждащо упражняването на професията;

в) подходящи знания по обща медицина (биологични функции, анатомия и физиология), както и фармакологията в областта на акушерството и неонатологията, както и знания за връзката между здравословното състояние и физическата и социална среда на човека, и неговото поведение;

г) подходящ клиничен опит, придобит в акредитирани заведения, който позволява на акушерката, независимо и като поема изцяло и в необходимата степен отговорност, освен при патологични случаи, да осигури пренаталните грижи, самото раждане и последващите манипулации в акредитирани заведения, и да следи пренаталната фаза и раждането, да осигурява постнатални грижи и да реанимира новородени до появата на практикуващ лекар;

д) подходящо разбиране на обучението на персонала в областта на здравеопазването и опит от работата с такъв персонал.“

31) В член 41 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Удостоверенията за професионална квалификация „акушерка“, посочени в точка 5.5.2 от приложение V, подлежат на автоматично признаване по реда на член 21, ако отговарят на един от следните критерии:

- а) редовно обучение за акушерка с минимална продължителност три години, което в допълнение може да бъде изразено с равностоеен брой кредити по ECTS, включващо най-малко 4 600 часа теоретично и практическо обучение, като най-малко една трета от минималната продължителност представлява клинично обучение;
- б) редовно обучение за акушерка с минимална продължителност две години, което в допълнение може да бъде изразено с равностоеен брой кредити по ECTS, включващо най-малко 3 600 часа, обусловено от притежаването на удостоверение за професионална квалификация „медицинска сестра с общ профил“, посочено в точка 5.2.2 от приложение V;
- в) редовно обучение за акушерка с минимална продължителност 18 месеца, което в допълнение може да бъде изразено с в равностоеен брой кредити по ECTS, което включва най-малко 3 000 часа, обусловен от притежаване на удостоверение за професионална квалификация „медицинска сестра с общ профил“, посочено в точка 5.2.2 от приложение V, последвано от едногодишна професионална практика, за която е издадено свидетелство в съответствие с параграф 2.“

32) Член 43 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„1а. Що се отнася до удостоверенията за професионална квалификация „акушерка“, държавите-членки признават автоматично тази квалификация, когато заявителът е започнал обучението си преди 18 януари 2016 г. и изискването за прием е било завършен десетгодишен общообразователен курс или равностойно ниво за курс I или завършено обучение за медицинска сестра с общ профил, удостоверение чрез удостоверение за професионална квалификация, посочено в точка 5.2.2 от приложение V, преди началото на обучението за акушерка за курс II.“;

б) параграф 3 се заличава;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите-членки признават удостоверения за професионална квалификация „акушерка“, които са:

- а) издадени от Полша на акушерки, завършили обучението си преди 1 май 2004 г., които не отговарят на минималните квалификационни изисквания по член 40; и
- б) притежават диплома за образователно-квалификационна степен „бакалавър“, придобита въз основа на специална програма за повишаване на квалификацията съгласно:
 - и) член 11 на Закона от 20 април 2004 г. за изменение на Закона за професиите „медицинска сестра“ и „акушерка“ и на някои други законодателни актове (Държавен вестник на Република Полша, бр. 92 от 2004 г., поз. 885 и бр. 176 от 2007 г., поз. 1237) и Наредбата на министъра на здравеопазването от 11 май 2004 г. за подробните условия за провеждането на обучение за медицински сестри и акушерки, които притежават свидетелство за завършено средно образование (зрелостен изпит — матура) и са завършили медицински лицей и медицински професионални училища, където се преподава професията „медицинска сестра“ и „акушерка“ (Държавен вестник на Република Полша, бр. 110 от 2004 г., поз. 1170 и бр. 65 от 2010 г., поз. 420, или
 - ii) член 53.3, точка 3 от Закона от 15 юли 2011 г. за професиите „медицинска сестра“ и „акушерка“ (Държавен вестник на Република Полша, бр. 174 от 2011 г., поз. 1039) и Наредбата на министъра на здравеопазването от 14 юни 2012 г. за подробните условия за провеждането на висши образователни курсове за медицински сестри и акушерки, които притежават свидетелство за завършено средно образование (зрелостен изпит — матура) и са завършили медицинско средно образование или следгимназиално обучение за професиите „медицинска сестра“ и „акушерка“ (Държавен вестник на Република Полша от 2012 г., поз. 770),

с цел да се удостовери, че съответният специалист притежава знания и компетентности, сравними с тези на акушерките, притежаващи квалификации, определени по отношение на Полша в точка 5.5.2 от приложение V.“

33) В член 44 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Удостоверенията за професионална квалификация „фармацевт“ удостоверяват обучение с минимална продължителност пет години, което в допълнение може да бъде изразено с равностойен брой кредити по ECTS, включващо най-малко:

- а) четири години редовно теоретично и практическо обучение в университет, висш институт на признато равностойно ниво или под надзора на университет;
- б) по време или в края на теоретичното и практическо обучение шестмесечен стаж за усвояване на професията в аптека за продажба на лекарства на гражданите или в болница под надзора на фармацевтичния отдел на болницата.

Цикълът на обучение по настоящия параграф включва най-малко програмата, описана в точка 5.6.1 от приложение V. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в относно измененията на списъка в точка 5.6.1 от приложение V с цел неговото адаптиране към научния и техническия напредък, включително към развитието на фармакологичната практика.

Измененията, посочени във втора алинея, не трябва водят до изменение на съществуващите основни законодателни принципи в държавите-членки, свързани със структурата на професиите по отношение на обучението и условията за достъп за физическите лица. Тези изменения трябва да са съобразени с отговорността на държавите-членки за организацията на образователните системи, предвидена в член 165, параграф 1 от ДФЕС.“

34) В член 45 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите-членки следят за това титулярите на професионални квалификации по фармацевтика, издадени на университетско или на признато за равностойно ниво, които отговарят на посочените в член 44 изисквания, да

могат да получат достъп и право на упражняване на най-малко следните дейности, като по целесъобразност се прилага изискване за допълнителен професионален стаж:

- а) приготвяне на лекарствени средства във фармацевтична форма;
- б) производство и контрол на лекарствените средства;
- в) изпитване на лекарствените средства в лаборатория за изпитване на лекарствените средства;
- г) складиране, съхранение и разпространение на лекарствените средства в търговската мрежа;
- д) снабдяване, подготовка, изпитване, складиране, дистрибуция и предоставяне на безопасни и ефикасни лекарствени средства с необходимото качество в аптеки за продажба на лекарства на гражданите;
- е) подготовка, изпитване, складиране и предоставяне на безопасни и ефикасни лекарствени средства с необходимото качество в болници;
- ж) предоставяне на информация и консултации относно самите лекарствени средства, включително относно правилната им употреба;
- з) докладване за нежеланите реакции на фармацевтични продукти на компетентните органи;
- и) съобразена с личните потребности подкрепа за пациентите, които прилагат лечението им;
- й) принос към местни или национални кампании в областта на общественото здравеопазване.“

35) Член 46 се заменя със следното:

„Член 46

Обучение на архитекти

1. Обучението за архитекти включва:

- а) общо най-малко пет години редовно обучение в университет или съпоставимо учебно заведение, което води до успешно полагане на изпит на университетско равнище; или

б) не по-малко от четири години редовно обучение в университет или съпоставимо учебно заведение, което води до успешно полагане на изпит на университетско равнище, придружен от свидетелство за завършен двегодишен стаж за усвояване на професията в съответствие с параграф 4.

2. Архитектурата трябва да е основният елемент от обучението, посочено в параграф 1. Обучението трябва да осигурява баланс между теоретичните и практическите аспекти на обучението по архитектура и да осигурява придобиването най-малко на следните знания, умения и компетентности:

а) способност да се създават идейни архитектурни проекти, които отговарят едновременно на естетическите и техническите изисквания;

б) подходящи знания по история и теория на архитектурата и свързаните с тях изкуства, технологии и хуманитарни науки;

в) знания по изобразително изкуство като фактор, който влияе върху качеството на идейния архитектурен проект;

г) подходящи знания по градоустройство, планиране и уменията, използвани в процеса на планиране;

д) разбиране на връзката между човека и сградите и между сградите и заобикалящата ги среда, както и на необходимостта сградите и пространствата между тях да бъдат съотнесими с човешките потребности и мащаб;

е) разбиране на професията на архитекта и на неговата роля в обществото, по-специално при изготвянето на проекти, които отчитат социалните фактори;

ж) разбиране на методите на изследване и подготовка на проект по идеен архитектурен проект;

з) разбиране на структурната концепция и на строителните и инженерните проблеми във връзка с проектирането на сгради;

и) подходящи знания за физическите проблеми и технологии и за функцията на сградите, така че да се изградят вътрешните условия за удобство и климатична защита, в рамките на устойчивото развитие;

й) необходимите проектантски умения, за да бъдат удовлетворени изискванията на ползвателите на сградите в рамките на ограниченията, наложени от бюджетни фактори и строителни предписания;

к) подходящи знания за отраслите, организациите, нормативната уредба и процедурите за превръщане на идейните проекти в сгради и вписването на плановете в общото планиране.

3. Годишните на академично обучение, посочени в параграфи 1 и 2, могат в допълнение да бъдат изразени с равностоеен брой кредити по ECTS.

4. Стажът за усвояване на професията по параграф 1, буква б) се провежда единствено след завършване на първите три години обучение. Най-малко през една година от стажа за усвояване на професията се доразвиват придобитите по време на обучението по параграф 2 знания, умения и компетентности. За тази цел стажът за усвояване на професията се провежда под ръководството на лице или орган, оправомощен от компетентен орган в държавата-членка по произход. Посоченият стаж с ръководител може да се проведе във всяка държава. Стажът за усвояване на професията се оценява от компетентен орган в държавата-членка по произход."

36) Член 47 се заменя със следното:

„Член 47

Дерогации от изискванията за обучение на архитекти

Чрез дерогация от член 46 за съответстващо на член 21 се признава и следното: обучение в рамките на схеми за социално развитие или задочно университетско обучение, което отговаря на установените в член 46, параграф 2 изисквания и е завършено с успешно положен изпит по

архитектура от специалист, който от седем или повече години работи в областта на архитектурата под ръководството на архитект или на архитектурно бюро. Изпитът трябва да бъде на университетско равнище и да е равностоен на изпита в края на обучението по член 46, параграф 1, буква б).“

37) Член 49 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„1а. Параграф 1 се прилага и към удостоверенията за професионална квалификация „архитект“, посочени в приложение V, когато обучението е започнало преди 18 януари 2016 г.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. За целите на достъпа и упражняването на професионална дейност като архитект всяка държава-членка признава на удостоверенията за професионални квалификации същите последици на своята територия, каквито имат удостоверенията за професионални квалификации, които самата тя издава: удостоверението за проведено обучение, предоставяно към 5 август 1985 г. и започнало не по късно от 17 януари 2014, предвидено от „Fachhochschulen“ във Федерална република Германия за период от три години, което отговаря на изискванията по член 46, параграф 2 и дава достъп до посочените в член 48 дейности в тази държава-членка под професионалното звание „архитект“, доколкото обучението е последвано от четиригодишен професионален стаж във Федерална република Германия, удостоверява със свидетелство, издадено от компетентен орган, в чийто регистър е вписан архитектът, желаещ да се ползва от разпоредбите на настоящата директива.“

38) В дял III се вмъква следната глава:

„Глава IIIA

Автоматично признаване въз основа на общи принципи на обучението

Член 49а

Обща рамка на обучението

1. За целите на настоящия член „обща рамка на обучението“ означава общ набор от минимални знания, умения и

компетентности, необходими за упражняването на определена професия. Общата рамка на обучението не заменя националните учебни програми, освен ако дадена държава-членка реши друго в съответствие с националното си право. За целите на достъпа и упражняването на професия в държавите-членки, в които тази професия е регламентирана, държавите-членки признават на удостоверенията за квалификации, придобити въз основа на тази рамка, същите последици на своята територия, каквито имат удостоверенията за професионални квалификации, издавани от самите тях, при условие че тази рамка отговаря на изискванията, установени в параграф 2.

2. Общата рамка на обучението трябва да отговаря на следните условия:

а) общата рамка на обучението дава възможност на повече специалисти да се преместват от една държава-членка в друга;

б) съответната професия, по отношение на която се прилага общата рамка на обучението, или образованието и обучението, водещи до професията, са регламентирани в най-малко една трета от всички държави-членки;

в) общият набор от знания, умения и компетентности съчетава знанията, уменията и компетентностите, изисквани в системите за образование и обучение, приложими в най-малко една трета от държавите-членки; няма значение дали съответните знания, умения и компетентности се придобиват в рамките на общообразователен курс в университет или висше учебно заведение или в рамките на професионално обучение;

г) общата рамка на обучението се основава на нивата на ЕКР, определени в приложение II към Препоръката на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. за създаване на Европейска квалификационна рамка за обучение през целия живот (*);

д) съответната професия не е обхваната от друга обща рамка на обучението и не подлежи на автоматично признаване в съответствие с дял III, глава III;

е) общата рамка на обучението е изготвена чрез прозрачен надлежен процес, включително с участието на съответните заинтересовани страни от държавите-членки, в които професията не е регламентирана;

ж) общата рамка на обучението допуска граждани на всяка държава-членка до придобиване на професионална квалификация в тази рамка, без преди това да се изисква членство в професионална организация или регистрация в такава организация.

3. Представителни професионални организации на равнището на Съюза, както и национални професионални организации или компетентни органи от най-малко една трета от държавите-членки могат да внесат до Комисията предложение за обща рамка на обучението, която отговаря на условията, установени в параграф 2.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в за установяване на общата рамка на обучението за определена професия въз основа на условията, установени в параграф 2 от настоящия член.

5. Държавата-членка се освобождава от задължението да въведе на своя територия посочената в параграф 4 обща рамка за обучението и от задължението да признава автоматично професионалните квалификации, придобити в съответствие с тази обща рамка на обучението, ако е изпълнено едно от следните условия:

а) на нейна територия не съществуват заведения за образование или обучение, които могат да предложат такова обучение за съответната професия;

б) въвеждането на общата рамка на обучението ще засегне неблагоприятно организацията на системата на образование и професионално обучение;

в) налице са съществени различия между общата рамка на обучението и обучението, изисквано на нейна територия, което води до сериозни рискове за обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве, за безопасността на получателите на услуги или за опазването на околната среда.

6. В рамките на шест месеца след влизането в сила на посочените в параграф 4 делегирани актове държавите-членки уведомяват Комисията и другите държави-членки за:

а) националните квалификации и, когато е приложимо, националните професионални звания, които съответстват на общата рамка на обучението; или

б) всяко използване на посоченото в параграф 5 освобождаване заедно с обосновка кои от условията по същия параграф са били изпълнени. В рамките на три месеца Комисията може да поиска допълнителни разяснения, ако счете, че държавата-членка не е предоставила или е предоставила недостатъчна обосновка за изпълнението на едно от посочените условия. Държавата-членка отговаря в рамките на три месеца от всяко такова искане.

Комисията може да приема акт за изпълнение, за да изброи националните професионални квалификации и националните професионални звания, за които се прилага автоматично признаване съгласно общата рамка на обучението, приета в съответствие с параграф 4.

7. Настоящият член се прилага и по отношение на специалности в рамките на дадена професия, при условие че тези специалности се отнасят до професионални дейности, достъпът и упражняването на които са регламентирани в държавите-членки, когато професията вече подлежи на автоматично признаване съгласно дял III, глава III.

Член 49б

Общи изпити в обучението

1. За целите на настоящия член „общ изпит в обучението“ означава стандартизиран изпит за правоспособност, достъпен в участващите държави-членки и запазен за титуляри на определена професионална квалификация. Успешното полагане на такъв изпит позволява на титуляря на определена професионална квалификация да упражнява професията във всяка съответна приемаща държава-членка при същите условия, които се прилагат към титулярите на професионални квалификации, придобити в същата държава-членка.

2. Общият изпит в обучението трябва да отговаря на следните условия:

а) общият изпит в обучението дава възможност на повече специалисти да се преместват от една държава-членка в друга;

б) съответната професия, по отношение на която се прилага общият изпит в обучението, е регламентирана или образованието и обучението, водещи до съответната професия, са регламентирани в най-малко една трета от държавите-членки;

в) общият изпит в обучението е изготвен чрез прозрачен надлежен процес, включително с участието на съответните заинтересовани страни от държавите-членки, в които професията не е регламентирана;

г) общият изпит в обучението допуска граждани на всяка държава-членка до участие в изпита и в практическата организация на такива изпити в държавите-членки, без преди това да се изисква членство в професионална организация или регистрация в такава организация.

3. Представителни професионални организации на равнището на Съюза, както и национални професионални организации или компетентни органи от най-малко една трета от държавите-членки могат да внесат предложение до Комисията за общи изпити в обучението, които отговарят на условията, установени в параграф 2.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57в за установяване на съдържанието на общите изпити в обучението и условията за преминаване и успешното преминаване на изпита.

5. Държавата-членка се освобождава от задължението да организира на своя територия посочения в параграф 4 общ изпит в обучението и от задължението да предоставя автоматично признаване на специалистите, издържали общия изпит в обучението, ако е изпълнено едно от следните условия:

а) съответната професия не е регламентирана на нейна територия;

б) съдържанието на общия изпит в обучението няма да намали в достатъчна степен характеристиките за нейната територия рискове за общественото здраве или за безопасността на получателите на услуги;

в) съдържанието на общия изпит в обучението ще намали значително привлекателността на достъпа до професията в сравнение с националните изисквания.

6. В рамките на шест месеца след влизането в сила на посочените в параграф 4 делегирани актове държавите-членки уведомяват Комисията и другите държави-членки за:

а) наличния капацитет за организирането на тези изпити; или

б) всяко използване на посоченото в параграф 5 освобождаване заедно с обосновка кои от условията по същия параграф са били изпълнени. В рамките на три месеца Комисията може да поиска допълнителни разяснения, ако счете, че държавата-членка не е предоставила или е предоставила недостатъчна обосновка за изпълнението на едно от посочените условия. Държавата-членка отговаря в рамките на три месеца от всяко такова искане.

Комисията може да приеме акт за изпълнение, за да посочи държавите-членки, в които да се организират приетите в съответствие с параграф 4 общи изпити в обучението, честотата в рамките на календарната години и други правила необходими за организирането на общи изпити в обучението в държавите-членки.

(*) ОВ С 111, 6.5.2008 г., стр. 1.“

39) В член 50 се вмъкват следните параграфи:

„3а. В случай на основателни съмнения приемащата държава-членка може да поиска от компетентните органи на държава-членка потвърждение, че с заявителят не е отстранен или лишен от право на упражняване на професията вследствие на тежко професионално нарушение или осъдителна присъда за престъпление във връзка с упражняването на някоя от неговите професионални дейности.

3б. Обменът на информация между компетентните органи на отделните държави-членки съгласно настоящия член се извършва посредством ИСВП.“

40) В член 52 се добавя следният параграф:

„3. Държавите-членки нямат право да запазват използването на професионални звания за титулярите на професионални квалификации, ако не са изпратили уведомление за сдружението или организацията на Комисията и на останалите държави-членки в съответствие с член 3, параграф 2.“

41) Член 53 се заменя със следното:

„Член 53

Езикови знания

1. Специалистите, ползващи се от признаването на професионални квалификации, трябва да притежават езиковите знания, необходими за упражняване на професията в приемащата държава-членка.

2. Държавите-членки гарантират, че проверките, извършвани от или под надзора на компетентния орган за контрол на изпълнението на задължението по параграф 1, се ограничават до знанията по официалния език на приемащата държава-членка или по един административен език на приемащата държава-членка, при условие че последният е и официален език на Съюза.

3. Извършваните в съответствие с параграф 2 проверки могат да бъдат наложени, ако професията, която ще бъде упражнявана, има последици за безопасността на пациентите. Проверки могат да бъдат наложени по отношение на други професии, която е налице сериозно и конкретно съмнение относно достатъчната степен на езикови знания на специалиста с оглед професионалната дейност, която той възнамерява да извършва.

Проверки могат да се извършват единствено след издаването на Европейска професионална карта в съответствие с член 4г или след признаването на професионалната квалификация, в зависимост от случая.

4. Проверките на езиковите знания трябва да са пропорционални на дейността, която ще се упражнява. Съответният специалист има право да обжалва тези проверки в съответствие с националното право.“

42) В дял IV се вмъква следният член:

„Член 55а

Признаване на стаж за усвояване на професията

1. Ако достъп до регламентирана професия в държавата-членка по произход е обвързан с преминаването на стаж за усвояване на професията, при разглеждане на молба за разрешение за упражняване на регламентирана професия

компетентният орган на държавата-членка по произход признава стажа за усвояване на професията, преминал в друга държава-членка, при условие че последният е в съответствие с посочените в параграф 2 публикувани насоки и отчита стажовете за усвояване на професията, преминали в трета държава. Държавите-членки могат обаче да установят подходящо ограничение в националното законодателство на продължителността на частта на стажа за усвояване на професията, която може да бъде преминала в чужбина.

2. Признаването на стаж за усвояване на професията не заменя никое от съществуващите изисквания за полагане на изпит с цел получаване на достъп до въпросната професия. Компетентните органи публикуват насоки относно организирането и признаването на стажове за усвояване на професията, преминали в друга държава-членка или в трета държава, по-специално относно ролята на ръководителя на стажа за усвояване на професията.“

43) Заглавието на дял V се заменя със следното:

„ДЯЛ V

АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО И ОТГОВОРНОСТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕТО ПРЕД ГРАЖДАНИТЕ“.

44) Член 56 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 първа алинея се заменя със следното:

„Компетентните органи на приемащата държава-членка и на държавата-членка по произход обменят информация относно наложени дисциплинарни мерки или наказателно-правни санкции или други сериозни, конкретни обстоятелства, които може да засегнат упражняването на дейностите по настоящата директива. При това те спазват правилата за защита на личните данни, предвидени в директиви 95/46/ЕО и 2002/58/ЕО.“;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. За целите на параграфи 1 и 2 компетентните органи използват ИСВП.“;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Всяка държава-членка определя координатор за дейностите на компетентните органи по параграф 1 и уведомява другите държави-членки и Комисията за това.

Координаторът изпълнява следните задачи:

- а) способства за еднаквото прилагане на настоящата директива;
- б) събира цялата информация от значение за прилагането на настоящата директива, например относно условията за достъп до регламентирани професии в държавите-членки;
- в) анализира предложения за общи рамки на обучението и общи изпити в обучението;
- г) обменя информация и най-добри практики за целите на подобряване на непрекъснатото професионално развитие в държавите-членки;
- д) обменя информация и най-добри практики относно прилагането на посочените в член 14 компенсационни мерки.

За изпълнението на посочените в буква б) от настоящия параграф задачи координаторите могат да потърсят помощ от помощните центрове по член 57б.“

45) Въмква се следният член:

„Член 56а

Механизъм за предупреждение

1. Компетентните органи на дадена държава-членка информират компетентните органи на всички останали държави-членки за специалист, по отношение на когото националните органи или съдилища са постановили ограни-

чаване или лишаване, дори и с временен характер, от правото да упражнява на територията на тази държава-членка изцяло или отчасти следните професионални дейности:

- а) лекар и общопрактикуващ лекар с удостоверение за професионална квалификация по точки 5.1.1 и 5.1.4 от приложение V;
- б) лекар-специалист със звание по точка 5.1.3 от приложение V;
- в) медицинска сестра с общ профил с удостоверение за професионална квалификация по точка 5.2.2 от приложение V;
- г) лекар по дентална медицина с удостоверение за професионална квалификация по точка 5.3.2 от приложение V;
- д) лекар по дентална медицина-специалист с удостоверение за професионална квалификация по точка 5.3.3 от приложение V;
- е) ветеринарен лекар с удостоверение за професионална квалификация по точка 5.4.2 от приложение V;
- ж) акушерка с удостоверение за професионална квалификация по точка 5.5.2 от приложение V;
- з) фармацевт с удостоверение за професионална квалификация по точка 5.6.2 от приложение V;
- и) титуляри на свидетелства по точка 2 от приложение VII, които удостоверяват, че титулярят е завършил обучение, което отговаря на минималните изисквания, изброени съответно в членове 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 или 44, но е започнало преди референтните дати за квалификации, изброени в точки 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 и 5.6.2 от приложение V;
- й) титуляри на свидетелства за придобити права по членове 23, 27, 29, 33, 33а, 37, 43 и 43а;

к) други специалисти, упражняващи дейности, които имат последици за безопасността на пациентите, когато специалистът упражнява регламентирана професия в посочената държава-членка;

л) специалисти, упражняващи дейности, свързани с обучението на ненавършили пълнолетие лица, включително грижи за деца и обучение на деца в предучилищна възраст, когато специалистът упражнява регламентирана професия в посочената държава-членка.

2. Компетентните органи изпращат чрез ИСВП информацията по параграф 1 най-късно в тридневен срок от датата на приемане на решението за ограничаване или лишаване на съответния специалист от правото да упражнява дадена професионална дейност. Посочената информация се ограничава до следното:

а) самоличност на специалиста;

б) съответната професия;

в) информация относно националния орган или съда, който е приел акта за налагане за ограничение или лишаване от право;

г) обхвата на ограничението или лишаването от право; и

д) срока, за който се прилага ограничението или лишаването от право.

3. Най-късно три дни, считано от датата на постановяване на съдебното решение, компетентните органи на заинтересованата държава-членка информират чрез ИСВП компетентните органи на всички останали държави членки относно самоличността на специалистите, подали молби за признаване на квалификацията им в съответствие с настоящата директива, за които впоследствие съдилищата са установили, че специалистите са използвали подправени удостоверения за професионални квалификации във връзка с това.

4. Обработката на лични данни за целите на обмена на информация по параграфи 1 и 3 се извършва в съответствие

с директиви 95/46/ЕО и 2002/58/ЕО. Обработката на лични данни от Комисията се извършва в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001.

5. Компетентните органи на всички държави-членки се информират без забавяне относно изтичането на срока на посоченото в параграф 1 ограничение или лишаване от право. За тази цел от компетентния орган на държавата-членка, която предоставя информацията в съответствие с параграф 1, се изисква и да съобщи датата на изтичане на срока, както и всяко последващо изменение на тази дата.

6. Държавите-членки гарантират, че специалистите, по отношение на които са изпратени предупреждения на други държави-членки, са уведомени писмено за решенията относно предупрежденията по времето на изпращане на самото предупреждение и за правото си да обжалват решението в съответствие с националното право или да поискат поправка на решенията, както и за достъпа до средства за правна защита във връзка с вреди, причинени от погрешни предупреждения, изпратени на други държави-членки, като в такива случаи в решението относно предупреждението се отбелязва, че то се разглежда в рамките на производство, заведено от специалиста.

7. Данните относно предупрежденията могат да бъдат обработвани в рамките на ИСВП, докато са валидни. Предупрежденията се заличават в срок до три дни от датата на приемане на решението за отмяна или от изтичането на срока на посочените в параграф 1 лишаване от право или ограничение.

8. Комисията приема актове за изпълнение относно прилагането на механизма за предупреждаване. Тези актове за изпълнение включват разпоредби относно органите, които имат право да изпращат или получават предупреждения и относно оттеглянето и изтичането на валидността на предупреждения, както и мерките за гарантиране на сигурната им обработка. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 58, параграф 2.“

46) Член 57 се заменя със следното:

„Член 57

Централен достъп до информация онлайн

1. Държавите-членки гарантират, че следната информация е на разположение онлайн чрез единичните звена за контакт, посочени в член 6 от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар, и редовно се актуализира (*):

а) списък на всички регламентирани професии в държавата-членка, включително данни за контакт на компетентните органи за всяка регламентирана професия и с помощните центрове по член 57б;

б) списък на професиите, за които има Европейска професионална карта, нейното действие, включително всички свързани с нея такси, които следва да бъдат заплатени от специалистите, и компетентните органи за издаването на тази карта;

в) списък на всички професии, към които държавата-членка прилага член 7, параграф 4 съгласно националните закони, подзаконови и административни разпоредби;

г) списък на регламентираното образование и обучение и обучението със специална структура по член 11, буква в), подточка ii);

д) изискванията и процедурите, посочени в членове 7, 50, 51 и 53 за професии, регламентирани в държавата-членка, включително всички свързани с тях такси, дължими от гражданите, и документите, представяни от гражданите на компетентните органи;

е) подробна информация относно средствата по националните закони, подзаконови и административни разпоредби за обжалване на решенията на компетентните органи, приети в съответствие с настоящата директива.

2. Държавите-членки гарантират, че посочената в параграф 1 информация се предоставя на ползвателите в ясен и изчерпателен вид, че тя е лесно достъпна от разстояние и по електронен път и че се поддържа актуална.

3. Държавите-членки гарантират, че на всяка молба за информация, отправена към единичното звено за контакт се отговаря възможно най-бързо.

4. Държавите-членки и Комисията предприемат съпътстващи мерки, за да насърчат предоставянето на информацията по параграф 1 от единичните звена за контакт на други официални езици на Съюза. Това не засяга законодателството на държавите-членки за употребата на езици на тяхната територия.

5. Държавите-членки сътрудничат помежду си и с Комисията за целите на прилагането на параграфи 1, 2 и 4.

(*) ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 36.“

47) Вмъкват се следните членове:

„Член 57а

Процедури по електронен път

1. Държавите-членки гарантират, че всички изисквания, процедури и формалности във връзка с обхванатите от настоящата директива въпроси могат лесно да бъдат изпълнени от разстояние и по електронен път чрез съответното единично звено за контакт или чрез съответните компетентни органи. Това не възпрепятства органите на държавите-членки на по-късен етап да поискат заверени копия в случай на основателни съмнения и когато това е строго необходимо.

2. Параграф 1 не се прилага към провеждането на период на приспособяване или на изпит за правоспособност.

3. Когато са налице основателни причини за провеждането на процедурите по параграф 1 от настоящия член държавите-членки да изискват усъвършенствани електронни подписи по смисъла на член 2, точка 2 от Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи (*), държавите-членки приемат електронни подписи в съответствие с Решение 2009/767/ЕО на Комисията от 16 октомври 2009 г. за определяне на мерки, улесняващи прилагането на процедури с помощта на електронни средства чрез единични звена за контакт в съответствие с Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно услугите на вътрешния пазар (**), и осигуряват технически средства за обработка на документи с усъвършенствани електронни подписи във форматите, определени в Решение 2011/130/ЕС на Комисията от 25 февруари 2011 г. за установяване на минимални изисквания за трансграничната обработка на документи, подписани електронно от компетентните органи съгласно Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно услугите на вътрешния пазар (***)).

4. Всички процедури се провеждат в съответствие с член 8 на Директива 2006/123/ЕО относно единичните звена за контакт. Процедурните срокове, установени в член 7, параграф 4 и член 51 от настоящата директива, започват от момента, когато заявление или липсващ документ са подадени от гражданин до единично звено за контакт или непосредствено до съответния компетентен орган. Не се счита за искане за липсващ документ искане за предоставяне на заверено копие по параграф 1 от настоящия член.

Член 57б**Помощни центрове**

1. Всяка държава-членка определя не по-късно от 18 януари 2016 г. помощен център, чиято задача е да подпомага гражданите, както и помощните центрове на останалите държави-членки с помощ във връзка с признаването на професионални квалификации съгласно настоящата директива, включително с информация за националното законодателство относно професиите и тяхното упражняване, социалното законодателство и, когато е приложимо, етичните правила.

2. Помощните центрове в приемащите държави-членки подпомагат гражданите при упражняването на правата, които са им предоставени с настоящата директива, в сътрудничество, когато е целесъобразно, с помощния център в държавата-членка по произход и компетентните органи и единичните звена за контакт в приемащата държава-членка.

3. От всеки компетентен орган в държавата-членка по произход или в приемащата държава-членка се изисква да оказва пълно съдействие на помощния център в приемащата държава-членка и, когато е целесъобразно, на държавата-членка по произход, и да предоставя цялата съответна информация за отделни случаи на тези помощни центрове, по искане от тяхна страна и при спазване на правилата за защита на личните данни в съответствие с директиви 95/46/ЕО и 2002/58/ЕО.

4. По искане на Комисията в двумесечен срок от получаването на искането помощните центрове информират Комисията във връзка със запитвания, по които те работят.

Член 57в**Упражняване на делегирането**

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 3, параграф 2, трета алинея, член 20, член 21, параграф 6, втора алинея, член 21а, параграф 4, член 25, параграф 5, член 26, втора алинея, член 31, параграф 2, втора алинея, член 34, параграф 2, втора алинея, член 35, параграфи 4 и 5, член 38, параграф 1, втора алинея, член 40, параграф 1, трета алинея, член 44, параграф 2, втора алинея, член 49а, параграф 4 и член 49б, параграф 4, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 17 януари 2014 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на

правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 3, параграф 2, трета алинея, член 20, член 21, параграф 6, втора алинея, член 21а, параграф 4, член 25, параграф 5, член 26, втора алинея, член 31, параграф 2, втора алинея, член 34, параграф 2, втора алинея, член 35, параграфи 4 и 5, член 38, параграф 1, втора алинея, член 40, параграф 1, трета алинея, член 44, параграф 2, втора алинея, член 49а, параграф 4 и член 49б, параграф 4, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

5. Делегиран акт, приет в съответствие с член 3, параграф 2, трета алинея, член 20, член 21, параграф 6, втора алинея, член 21а, параграф 4, член 25, параграф 5, член 26, втора алинея, член 31, параграф 2, втора алинея, член 34, параграф 2, втора алинея, член 35, параграфи 4 и 5, член 38, параграф 1, втора алинея, член 40, параграф 1, трета алинея, член 44, параграф 2, втора алинея, член 49а, параграф 4 и член 49б, параграф 4, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

(*) ОВ L 13, 19.1.2000 г., стр. 12.

(**) ОВ L 274, 20.10.2009 г., стр. 36.

(***) ОВ L 53, 26.2.2011 г., стр. 66.“

48) Член 58 се заменя със следното:

„Член 58

Процедура на комитет

1. Работата на Комисията се подпомага от Комитет по признаване на професионални квалификации. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.“

49) Член 59 се заменя със следното:

„Член 59

Прозрачност

1. До 18 януари 2016 г. държавите-членки изпращат на Комисията списък на съществуващите регламентирани професии, като конкретизират обхванатите от всяка професия дейности, както и списък на регламентираното образование и обучение, и обучението със специална структура, посочено в член 11, буква в), подточка ii), на тяхна територия. Комисията се уведомява без необосновано забавяне и за всяка промяна в тези списъци. Комисията създава и поддържа публична база данни на регламентираните професии, включваща общо описание на обхванатите от всяка професия дейности.

2. До 18 януари 2016 г. държавите-членки изпращат на Комисията списък на професии, за които е необходима предварителна проверка на квалификацията по член 7, параграф 4. Държавите-членки предоставят на Комисията конкретна обосновка за включването в списъка на всяка една от тези професии.

3. Държавите-членки проверяват дали изискванията по техните правни системи за ограничаване на достъпа до дадена професия или нейното упражняване по отношение на титулярите на конкретна професионална квалификация, включително използването на професионални звания и допустимите при наличието на такова звание професионални дейности, обозначени в настоящия член като „изисквания“, са съвместими със следните принципи:

а) изискванията не въвеждат пряка или косвена дискриминация въз основа на гражданство или място на пребиваване;

б) изискванията са обосновани от императивни съображения от общ интерес;

в) изискванията са подходящи за осигуряване на постигането на набелязаната цел и не надхвърлят необходимото за постигането на тази цел.

4. Параграф 1 се прилага и към професиите, регламентирани в дадена държава-членка от сдружение или организация по смисъла на член 3, параграф 2, и към изискванията за членство в тези сдружения или организации.

5. До 18 януари 2016 г. държавите-членки предоставят на Комисията информация за изискванията, които възнамеряват да запазят и за причините, поради които считат, че тези изисквания са в съответствие с параграф 3. Държавите-членки предоставят информация за изискванията, които въвеждат впоследствие, и за причините, поради които считат, че тези изисквания са в съответствие с параграф 3, в шестмесечен срок от приемането на съответната мярка.

6. До 18 януари 2016 г. на всеки две години след това държавите-членки представят на Комисията и доклад за изискванията, които са отпаднали или са облекчени.

7. Комисията препраща докладите, посочени в параграф 6 на останалите държави-членки, които представят своите бележки в шестмесечен срок. В същия шестмесечен срок Комисията провежда консултации със заинтересованите страни, включително с представители на заинтересованите професии.

8. Комисията представя обобщен доклад въз основа на получената от държавите-членки информация пред Групата от координатори, създадена съгласно Решение 2007/172/ЕО на Комисията от 19 март 2007 г. за създаване на група от координатори за признаване на професионални квалификации (*), която може да представи бележки.

(9) Като отчита бележките по параграфи 7 и 8, до 18 януари 2017 г. Комисията представя окончателните си констатации пред Европейския парламент и пред Съвета, като прилага, когато е целесъобразно, предложения за по-нататъшни инициативи.

(*) ОВ L 79, 20.3.2007, стр. 38.“

50) Член 60 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Считано от 18 януари 2016 г. посоченото в първа алинея статистическо обобщение на взетите решения съдържа подробна информация относно броя и вида на взетите решения в съответствие с настоящата директива, включително видовете решения за частичен достъп, взети от компетентните органи в съответствие с член 4е, и описание на основните проблеми, произтичащи от прилагането на настоящата директива.“

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Най-късно до 18 януари 2019 г. и всеки пет години след това Комисията публикува доклад относно прилагането на настоящата директива.

Първият такъв доклад е насочен по-специално към новите елементи, въведени в настоящата директива и разглежда по-конкретно следните въпроси:

- а) действието на Европейската професионална карта;
- б) модернизирането на знанията, уменията и компетентностите за професиите, обхванати от дял III, глава III, включително списъка на посочените в член 31, параграф 7 компетентности;
- в) функционирането на общата рамка на обучението и общите изпити в обучението;
- г) резултатите от специалната програма за повишаване на квалификацията, предвидена в румънските закони, подзаконови и административни разпоредби за титуляри на удостоверения за професионална квалификация, посочени в член 33а, както и за титуляри на удостоверения за професионална квалификация, придобита след завършване на средно образование, с цел да се оцени необходимостта от преглед на действащите разпоредби, уреждащи режима на придобити права, приложим по отношение на румънските удостоверения за професионална квалификация „медицинска сестра с общ профил“.

Държавите-членки предоставят цялата необходима информация за изготвянето на посочения доклад.“

51) Член 61, втора алинея се заменя със следното:

„Когато е целесъобразно, Комисията приема акт за изпълнение за да разреши на въпросната държава-членка да приложи дерогация от съответната разпоредба за ограничен срок.“

52) Приложения II и III се заличават.

53) В точка 1 от приложение VII се добавя следната буква:

„ж) когато държавата-членка изисква това от своите граждани — удостоверение, потвърждаващо липсата

на временно или окончателно отнемане на правото на упражняване на професията или липсата на осъдителни присъди.“

Член 2

Изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012

Точка 2 от приложението към Регламент (ЕС) № 1024/2012 се заменя със следното:

„2. Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и Съвета (*): членове 4а—4д, член 8, член 21а, член 50, член 56 и член 56а.

(*) ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22.“

Член 3

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 18 януари 2016 г.

2. Всяка държава-членка, която към 17 януари 2014 г. предоставя достъп до обучение за акушерки за курс I в съответствие с член 40, параграф 2 от Директива 2005/36/ЕО след завършване най-малко на първите десет години от училищен общообразователен курс, въвежда законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобрази с изискванията за прием за обучение за акушерки по член 40, параграф 2, буква а) от посочената директива до 18 януари 2020 г.

3. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на мерките, посочени в параграфи 1 и 2.

4. Когато държавите-членки приемат мерките, посочени в параграфи 1 и 2, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или позоваването се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

5. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните мерки по националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

*Член 4***Влизане в сила**

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

*Член 5***Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 20 ноември 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
V. LEŠKEVIČIUS

Изявление на Комисията

Когато изработва делегираните актове, посочени в член 57в, параграф 2, Комисията ще вземе мерки за едновременното, подходящо и своевременно предаване на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета и ще осъществи необходимите прозрачни и навременни консултации с експерти от компетентните органи и организации, професионални сдружения и учебни заведения от всички държави членки и, при необходимост, с експерти от редовете на социалните партньори.
